

درداں گريٽگ زار جتگ

مختار واڳ

بلوچي اڪيڊمي

عدالت روڊ ڪوئٽه

www.balochiacademy.org

(c) All rights are reserved.

اے کتاب ۽ درائیں حق گوں بلوچی اکیڈمی ۽ انت۔
بید ۽ بلوچی اکیڈمی ۽ رضاء کسّ ایشی ۽ مواداں چھاپ کت نہ کنت۔

درداں گریٹگ زار جتگ
(شاعری)

مختار واہگ

2022

ISBN # 978-969-680-153-5

نہاد: =/200 کلدار

بلوچی اکیڈمی ۽ اے کتاب ذکی پرنٹنگ پریس کراچی ۽ چاپ کنائینتگ ۽ شنگ کتگ۔

لڑبندی

- x نثار یوسف
- 1 قسم خدائے تو یاد کائے
- 4 سو تلگ دنیا تو پہ من چو قیامت کنگ
- 5 تئی وعدہ قرار نیاں پہ من ۛ
- 6 تو گوں من چو نین قسم وعدہ ۛ قرار کت
- 7 اوست ۛ چراگ
- 10 ہمانت نہ تگلگ پہ من ۛ
- 14 بچ نہ بیت گوں ترانوں منی سگتی
- 17 تو اوں انگت بے کمار
- 19 آکجام دنیاآت
- 23 گیر کنیت سک ۛ مرد مے مارا
- 27 پہو الیں جننگ
- 31 ترا چے کارانت گو من ۛ
- 35 گیر تو من ۛ کارے
- 38 ادا محبت مہ کن کسی حاجت مہ کن
- 40 بے تو مئے جب ٹنگ کہ گوش ۛ آس دید گاں

- 41 چوایتکیں دلے درپہ در کپتگاں
- 42 زندگی پدایات ء ساہگ ء تئی گیمرتگ
- 43 زینت ء زیبائی شہر ء کیگدانی چاریتگ
- 44 سستگ جگر ٹپیں پدا دوبرائے وادبوت
- 45 ارس محشر ء گزرائیں نوبت ء چوشل داتگ
- 46 ارس چہماں سر رچیت چہ دیم ء دمکاں ہار کنت
- 47 تو ووقصہ ء زاناں مئے کن ءے دمان ء گار
- 48 ارس ریتکہ ہیسنگ من بے توار ء ساہگ ء
- 49 لبز لبز ء چو جتا ء گال گال ء پرشتگاں
- 50 ترانگ ء یاد ء سرادل گوشیت شعرے بہ لک
- 51 تئی زیبائی ء داباں گلئیں ماہکان پشل پیٹگ
- 52 ساہ ء بدل تراگوں محبت کتیں چوں وش ات
- 53 بلبل ء فریاد کئیت
- 54 سر لگوشنگ چہ دپ ء چے گپ کجا روت گار بیت
- 55 چے شعر در کنگ دل ء من لبز لبز ء ساریتگ
- 56 گنگ بے گنگئیں زبان ء آسری ء چے رسیت
- 57 چادرے پردے شپ ء چار دہی ماہ ء بہ گر
- 58 روج مانتر اں وتی چہ ساہگاناں آس دنت
- 59 گل ء پل چو بہار ء مئے قصہ ہلا س بیت

- 60 زاناں دردے دل ء مئے پتائی کشیت
- 61 سو تکہ تئی انچو ترانگاں آس ء جله کنگ
- 62 ویراناں در چک ء دار گوش ء آس کپتگاں
- 63 واہگاناں آس پر داریت سوچیت سینگ ء
- 64 پیکے دگہ مان کن منی یار من ء دئے
- 66 اے ساہ وتی ستگ من جان بہاد اتنگ
- 67 رنگ ء وتی بہ مٹیں داب ء بدل بہ کن
- 68 انجیں پگر ء وس واس انت دل گوشیت بہ کن چیزے
- 69 چہ شتگ سد ء وتی دوستے ء کوہیں غماں
- 70 ندر پہ فقیر عنبر پنجگوری ء نام ء
- 71 تو وتی من وتی چو کجا پیم باں
- 72 غمانی کوش کشیت ء زہیر ء گوات پیدا ک انت
- 73 غمانی شہر ویرا نیں
- 74 کیف بیت ملار بیت بیگاہانی موسم ء
- 76 نزدیک ءے یا تو دور بیا قصہ ہلا س بیت
- 77 من کہ سستگ ہمائیں چہ تو یل بیتگاں
- 78 سک مہ کن چہاں مچار تو من ء گار کن ءے
- 79 بلاہیں قصے جبر نہ کٹیت
- 80 گنجیں اداء ٹہل گوں داب ء نہ تگ ءے

- 81 بُرتگ ء جوریں لشکر ء کہ نوں کجا چاراں ترا
- 82 دوشی شب زرتگ درائیں سرا حیرٹینگ
- 83 گوں تو محبت کناں پر شنگاں تئی سرا تو باریں چے گوش ء
- 84 پیدا اک ہم نہ بوتگ ہما کنت زندگی
- 85 تئی دردانی روکیں اثر بن گراں
- 86 درد بچکنداں غم زہیرانی
- 87 آس روکیں جل جشان انت زندگی
- 88 تو برے چو گور ء مئے گدا بے روئے
- 89 لبز ء بازار ء حیا لاں پہ ترا شوہاز کنت
- 90 مئے زند ء ہمک سہب ء گلئیں شام نبشتہ
- 91 سنگ ء گوں اگاں سنگ ء جنت
- 92 ترا نگاں من ء دلبر تئی پدا سرا زرتگ
- 93 بے قرار بے قرار بے قرار زندگی
- 95 من ء یل دات پرائی ترا مبارک بہ بیت
- 97 عہد ء پر گو ستگیں لدانی سرا
- 98 زند ء باطن ء چونیں درد جانیں ہمارا ہے
- 99 شعرا ہر لبز پہ شیر کنی تام دنت
- 100 توبہ زاں جند ء تئی کار گوش ء بازار ء
- 101 و شکند

- 102 آزمان ء تہاری ء دروازگ ء
- 103 تہنا جند ء بہ سوچ بزرگی ء تہا
- 104 تشنگ آدر ملک ء مرچاں مئے دے یات ء نئیت
- 105 مرتگ یازندگاں تو منی چے سما گنگ
- 106 انچیں درداں دل ء پیچ ء تابے گنگ
- 107 ترندیں زہیراں پہ من ء کاریت برے برے
- 108 گندگ ء تئی بے مرادیں موسمانی دل سچیت
- 110 دمانے ء تئی ودار دیستگ
- 111 مہ زان ءے وتی تو زبان ء چئی ءے
- 112 من اوں او سیستگ تراچہ دل ء در گنگ
- 113 غمانی دیگ ء تئی جشتگ من جشگ لوٹاں
- 114 روچ بے پادگ ء تتگک دیم ء منی
- 115 انچو و ہد ء پیلوشتگ یاتاں در پہ در کرتگ
- 116 چتو شات ء گل بہ کنداں من ء عمید ء کار نیست
- 117 وت گوں وتی وڑ ءے قصہ دگہ وڑ ء انت
- 118 درد ء شاگ ء پدا دل مئے زندگ نہ بیت
- 119 من ء ایوکی ء موسم ء تئی درد و ہدے پر چاں
- 120 محبت ء تئی من ء ہچ اثر نہ گنگ
- 121 گریتگ ارساں ترو نگلیں من بزرگی چنکاں گنگ

- 122 زندگی ۽ سفر
- 123 روچے درد ۽ غمے نو کیں سو گات کنت
- 124 زرد ۽ چمگ تچاں دید گاں ہار بیت
- 125 آپ باں جگر لہڑیں دل پہ واہگے ترکیت
- 126 عمرے باسنت جوانی گلیں پیر بوت
- 127 آس لگ ات دل ۽ اندر ۽ ساعتے
- 128 عشق ۽ انچیں منز لے کہ سر گرگ گرانیں
- 129 وت جتا بزگیں مردم ۽ چے کن ۽
- 130 چنیچو دلکش بوت اگاں من تی وت ۽ بہ ۽ کتیں
- 131 واب چیر وکائی ۽ نگاہاں تران بیت
- 132 وفاء مہر ۽ نہ سستگ چہ ترانگ ۽ قصہ
- 133 نہ بوت ۽ قسمت ۽ منی یا گو من وفانہ کت
- 134 ہما کہ زرتگ ۽ ترا من زند ۽ ہمسفر کنگ
- 135 دل ۽ واہگانی درور من مراں تی نام ۽ باں
- 136 نہ بیت گوں من دگہ گیشیں تی ودار بہ رو
- 137 آجوتی ۽ منزل
- 140 دردانی اندر ۽ من سر ۽ چیر کپتگاں
- 141 نہ زاناں چون پدا من ترا وتی بہ کناں
- 142 بدل بوت زمانگ

- 144 چو نیں بارگیے ۽ پتر ۽
- 146 چنت روچ موہ رسیت
- 148 تہاری ۽ چو مرتگیں چراگے ۽ بلان اتاں
- 149 گپاں دل ۽ نیاراں مرچاں من آئی ۽
- 150 کس ۽ نہ زرتگ گوں تو وفاد لجمی کُنگ

درداں گریگ زار جنگ

پنجگور ۽ زمين ۾ شعر ۽ شاعري ۽ بانداٽ ۽ سير ۽ ازگاريں نامے چاگرد
 کنت۔ اے سرڙگار ۽ بازيں مردے ودي کنگ که آبلوچي زبان ۽ مزنيں ناماني تها
 شمار بنت۔ چوش که ملا عزت پنجگوري، عنایت اللہ قومي، عاجز پنجگوري ۽ کریم آزاد
 اے گل ۾ سرڙگار ۽ روکيں چراگ انت که ابدمان انت۔ بلوچي زبان ۽ ورنه ۽
 نوک فكريں شاعر مختار واگ ۾ هون چه ۾ ناماں یک زندگ ۽ هستيں نامے که وٽي
 جوان ۽ جنائیں در شاندا ۽ ساچشتي توانائي ۽ سبب ۽ آئي ۽ ماں بلوچي لبزانک ۽ شعر ۽
 شاعري دنيا ۽ یک کسانیں مُدٽے ۽ ۾ وٽ ۽ شرف دارين نام ۽ توارے پيدا کنگ۔

آس روک انت جل جُشان انت زندگي

تو شُت ۽ ۽ مئے پُرشان انت زندگي

مرچي هر کس، هر کسی ۾ خون ۽ هو شام

کئي سر ۽ دست ۽ مُشان انت زندگي ۽

سراج ساگر جاگه ۾ نبشته کنت که مني کر ۽ شعر کيں وهد ۽ یک تام ۽

لذتے، تہ ۽ درشاني ۽ خاصيں راهے، شاعر وهدے شعر نبشته کنگ ۽ بيت آئي ۽ تب

بس گوں آئي ۽ جند ۽ ڏيک وارت۔ آنبشته کنان بيت ۽ تاهير گر ان بيت۔ شعر کجام

وهد ۽ نازل بيت يا نازل کنائينگ بيت، هما وهد ۽ که مردم ۽ تہ ۽ دنيا سک مونجاں به

بيت، موسم سک در آمد ۽ بد ڏول به بيت، هر نيمگ ايوکی ۽ ايٽگي گنگ به بيت، ۾ ۾

گمان بہ بیت کہ منی ہستی چنچو پُرشنگ ء ناکارہ انت، شاعر شعر نبشتہ کنت ء وتی جند ء
 سہڑینیت۔ شاعر کہ وتی جند ء تاہیر دات مہ کنت، وتی درداں زبان دات کُت مہ
 کنت، وتی وشیاں دیم ء آورت کت مہ کنت، وت ء ٹیسٹ دات کُت مہ کنت، گڑا
 باندانت شعر نبشتہ کنگ مہ بیت۔ داں کدین ء مردم اے خیال ء شعر نبشتہ کنت کہ
 چندے مردم ایشاں دوست داریت۔ کسے بے شک ایشاں گوش داریت بلے جند ء
 تب کج انت؟ ہمے سماء پندارگ ء مختار واہگ ء اے شعر ء تب ء بہ گند نبشتہ کنت کہ

دردانی اندر ء من سر ء چیر کپتگاں
 بیا بیا کہ تئی زہیراں دل ء ایر کپتگاں
 مختار واہگ درد ء نبشتہ کتگ غزل
 من ہنچیں نوبتاں گوں سر ء چیر کپتگاں

مختار واہگ 4، اپریل 1992 ء ماں گر مکان پتنگور ء واجہ بشیر احمد ء لوگ ء
 ودی پتنگ۔ آئی ء وتی بنداتی وانگ داں میٹرک ء چہ وتی میتگ بہ زان گر مکان ء ہائی
 اسکول ء دربرنگ پہ گیشیں وانگ ء زانگ ء حاتر ء آ (شال) ء شتگ ء چہ بلوچستان
 یونیورسٹی ء بلوچی ء ایم۔ اے ء سندے گپتگ اے وہد ء ماں سوشل ویلفیئر
 ڈیپارٹمنٹ ء کلرک ء بستار ء وتی ذمہ واریاں پیلو کنتگ ء انت۔

آ، گوشت گوں لبز انک ء منی حُب ء واہگ چہ کسانئی ء پتنگ انت بلے نبشتہ
 ء بندات من 2004 ء کتگ۔ پہ وتی مارشانی درانگاز ء مختار واہگ ء گچینی ایس صنف
 چوناہاد ستونک انت بلے لپہ ء تہر ء تکنیک ء ہوں آئی ء وتی فکر ء جیرگان ء گوں از می
 توانائی ء جوانیں رنگے ء پچاروک ء آشنا کتگ۔

کجام درد سینگ ء
 وتیگ ء من نہ بستگاں
 کجام یات، اشکر ء
 چو سوچگ ء، دل ء نہ انت
 مناں کہ انگت سگیتنگ
 تئی درد ء جگہیں ہتب

مختار واہگ ء شاعری چو استینے ء رنگ ء انت کہ برے یک رنگے ء ساچان
 ء وتی وانوکانی دل ء نقش بیت ء کیس و ہد ء مردم ء جتا جتا ئیں ماہ ء موسماں گوں ہم نیاد
 کنت، ہے ہنریک پُہتہ ایں ازم کارے ء مستریں کمال انت۔ مختار واہگ ء شاعری ء
 دگہ یک چیزے کہ من ماریتگ ء من ء باز دوست بیت۔ آئی ء ا پروچ انت۔ لبزانی
 سرا آئی ء محکمیں گرفت انت کہ آئی ء ہر شعر ء سرا وڑے نہ وڑے ء ساہگ ء
 ساہیل انت۔

درد ء شاگ ء پدا دل مئے زندگ نہ بیت
 شہر مرچاں تئی گوں من نندگ نہ بیت
 ہنچو پروشنگ من ء و ہد ء زورا کیاں
 نُومن ء پیشی ایں گپ ء کندگ نہ بیت

یک ماروک ء دُور اندیشیں قلم کارے ء جہد ء آئی ء وتی شعر ء گالانی تہا وتی
 راج ء وتی چاگرد ء جیرہ ء جنجالانی باز جوانیں وڑے ء نمائندگی کتگ پہ وتی اندری
 مارشانی وشکامی ء آئی ء پہ ایمانداری وتی لبزانی رد ء بند ء سفر ء وتی پند بُریتنگ پہ ستک
 ء دل وتی درانگازی ء دریگ ء دروازگ شم کنگ انت کہ زبان ء نازر کیں راز آشکار

بہ بنت۔ چیا کہ آ، اے گپ ء زانت ء سرپد انت کہ درشان اشکام ء تاہیر گرگ ء
نام انت۔ اے شعر ء بہ گند،

گنگ بے گنگیں زبان ء آسری ء چے رسیت

خنجریں امروز ء مرچاں سادگی ء چے رسیت

آنہ کت حاصل تو مختار، ماں تمردی نوبت ء

نُو تو پر بندے، ترا پہ شاعری ء چے رسیت

درداں گریگ زار جتگ شے دست ء انت۔ شہابہ زان انت ء مختار واہگ۔

بلوچی سبز ء بلوچستان میزراں بات

نثار یوسف

26 ستمبر 2021

قسم خدائے تو یاد کائے

منی تو مرچاں دل ۽ تبا۽
 قسم خدا ۽ تو یاد کائے
 گوں روکیں جلوہ ۽ تو لقاءے
 قسم خدا ۽ تو یاد کائے
 منی حیاں ۽ چراگیں بانک
 من ۽ چو تہنا مہ کن تو ایوک
 مدام من لیٹاں تئی درد ۽ شاگ ۽
 مدے من ۽ چو غمانی داگ ۽
 زمانگ ۽ بل دور یل کن
 بیا من ۽ تو بزو بگل کن
 تو زان ۽ بے تو نباں من سہتے
 میار دل ۽ تو منیگ ۽ کُمتے
 نئے سُدے نئے کہ سماے دارے
 بہ گوش کہ کئی تو حیاں گارے
 چو طفل ۽ پرچا من ۽ ستائے
 قسم خدا ۽ تو یاد کائے

بہ سہڑیں روکیں دل ۽ مئے درداں
 چو پہک ۽ بے تو گنوک ۽ گرداں
 وتی شموشتگ من جند ۽ قصہ
 ترا کتگ من کہ زند ۽ قصہ
 من ۽ تو حاصل پدا کدی بے
 من جزمان لازم کہ تو منی بے
 نہ کرزاں ٹہل ۽ ادا ۽ نازاں
 بہ گندے نکرہ ہنر تئی بازاں
 من اف مباتاں پہ صورت ۽ تئی
 بہ باں خدائیں من قسمت ۽ تئی
 داں سرزمین ۽ من استاں نکشاں
 بہ لوٹ ۽ ہرچی ترا من بکشاں
 بس یکبرے تو کہ پہ من بیائے
 قسم خدا ۽ تو یاد کائے
 منی تو واہگ قلات اوست ۽
 من ۽ چو دلبر تو ساہ ۽ دوست ۽
 نہ باں چہ درتئی دمانے یات ۽
 ترا دل ۽ بادشاہی دات ۽

بہ گوش کج ء نون گلگ تو دارے
 من ء کہ سرپد بے تو مارے
 تو امیں عمر ء گون نوجوانی
 مے پہ تو قربانیں زندگانی
 دل ء وتی محبت ء مے پلکار
 بزاں کہ تنیگیں داں استیں مختار
 بزورے ہر جاہ برے بہ بر
 قسم چہ گپے زبان ء بے در
 بلے کن ءے چے کہ تو جدائے
 قسم خدا ء تو یاد کائے

سو تنگ دنيا تو په من چو قيا مت کنگ

سو تنگ دنيا تو په من چو قيا مت کنگ
به گوش چو ں تو گو من محبت کنگ

من سو تنگ ء و ت ء را په تو دات جله
دزهيں په تو وانگ وتى دات يله
بچار تو من ء انگت ملامت کنگ

من په تو گار چه تو تماه کت منى
مفت ء شوکيں جوانى تباه کت منى
کجام پيم من ء تو سلامت کنگ

وهدے دل تئى غمانى زر ء بکيتنگ
گريتنگ گريتنگ من عکس ء را تئى چکيتنگ
پدا گيتنگ من تئى نام عبادت کنگ

هما وهد ء تو وهدے آهگ نه زانت
نوں ميا که ترا مختار واہگ نه زانت
هما دل ء بيا به دے تئى امانت کنگ

تئی وعدہ قرار نیاں پہ من ء

تئی وعدہ قرار نیاں پہ من ء
یہ کت تو مارا شُتے چہ من ء

مجت ء دروگیں سودا جن ءے گو من ء
من نہ زانت کہ چو دھوکہ کن ءے گو من ء

درد بکش ءے من ء تو تباہی کن ءے
من نہ زانت اے وڑ ء تو جدائی کن ءے

جند سچیت لہڑ کنت دل غمان ریش بیت
من بہ زانتیں تئی محبت اگاں ایش بیت

من وّلا کہ مہر ء وفا ہیج نہ کت
وت ء پہ ترا چو سزا ہیج نہ کت

تو ہمائیں دل ء چے وتی در گنگ
مختار واہگ کجام حال ء تو سر گنگ

آ و قصہ نوں کس ء گوں آرگ نہ بیت
چونیں مردے ات مختار نوں چارگ نہ بیت

تو گوں من چو نین قسم وعدہ ء قرار کت

تو گوں من چو نین قسم وعدہ ء قرار کت
 بہ گوش چیا گو من چو تو یار کت
 منی تو زندگی حا کاں گوں ہوار کت
 بہ گوش چیا گوں من چو تو یار کت

نشناں داں عمرے پہ تو کس ء گوا جا نہ برت
 من ہما سانگ ء وتی انگت او پار نہ برت
 گوں تو من سور ء وتی قصہ دراہ تیار کت

ہج حیاں ء من نیارت تو روئے نیائے پدا
 من گوشت روچے نہ روچے بلکن تو کائے پدا
 من ہے واستہ نشت تئی حاترا ودار کت

ہو غریبی ء منی راج ء تئی مارا نہ زرت
 شر زاناں کہ چیا تو وتی مارا نہ کت
 زرت گشانے تئی سرا دات ترا دشوار کت

من چوں تریاک ء شراب شیشہ ء چرسی نہ باں
 تو گوشت مختار ء مہ باں من دگہ کسی نہ باں
 بیا بچار تو کجام حال ء وتی مختار کت

اوستء چراگ

کجام واہگ دلء دیارء
 منء گوں دستاں
 نہ بوتگ سرجم
 کجام اوستء چراگ نامء
 تیء بل نہ بوتگ
 کشء نہ بتلگ منء را انگلت ملامتیء
 نشان پرچا پرانت
 جہانء
 گوں زنگء زہراں
 منء گوں پرچا
 گلگ کنء تو
 تراہماوڈ کہ مہرء حاجت
 ہما حسابء ترانہ رستگ؟
 چوپرچازہرے
 منء تو گندے مجینے مرکء
 من زاناں دلبر ترا

نہ زرتگ دل ء نہ بستگ؟

ماں پگرء پر اہیں

پڑء میان ء

رونج ء شپ ہر دمان

ء ساعت

ناچیتگ تی لقاہ ء بر مش ء

برے عجب باطن ء شگنزء

برے پہ رنگے ء

صاف ء ظاہر

ہے واپشت ء ندرگ ء من

بس نشنگ شعراناں

ردکتگ من

تی نام ء بس بوتگاں من شاعر

تراہمک رگ رگ ء تہا

جیرٹینگ گوں حوناں

ہوار بستگ

کدی حیاں ء گسر نہ بے تو

بچار دل ء اندریں نگاہاں

کہ چینچو گریگ گوں ہیسگانی
 توار گوشاں ترانہ کپتگ
 ابیتک بوتگ جہان پہ من
 بلے تراہج سمانہ بوتگ
 بلے تراہج سمانہ بوتگ

ہمانت نہ تگ پہ من ء

کجام درد سینگ ء
 وتیگ ء من نہ بستگاں
 کجام یاد اشکر ء
 چو سوچگ ء دل ء نہ انت
 من آں کہ انگت سگیتگ
 تی درد ء جگہیں ہتب
 دل ء را کچلیں غماں
 گوں ڈبتگ من چیر گتگ
 ترا من دیستگ کندیتگ
 ترانہ دیستگ گریتگ من
 نہ زان ء تو کہ چنت برا
 ء چینیچو رنگ ء پرشتگاں
 چہ جند ء اندر ء وتی
 ترار اے سماکدی
 پہ ہلوتے جبر نہ کنت
 چیا کہ دوست چہ من ء
 تو باز دور ء درشت ء

ماں نشتے دوریں ملکہ
 بوتے چہ منہ جتا
 من زاناں ڈنی ملکہ تو
 گوں مرچی و شیاں سرے
 منی تو حالہ سہی نہ
 چتورہ چو نیں من حیا لاں
 تئی وتہ گوں پیڑینگ
 ترارہ چے سما منی
 اے بزگی موسمہ
 کجام حالہ زندگیہ
 دامنہ من کپتگاں
 کجام درد سینگہ وتینگہ
 من نہ بستگاں
 کجام یاد اشکرہ چو
 سوچگہ دلہ نہ انت
 بچار چو نیں قصہاں
 گوں دردے من مسافراں
 تئی جتائی اثر
 دلہ را انگت داگ دنت

بلے بہ گندے چون تو
 بہ مارے چون سرپدی
 کہ نشنگے تو دور سریں
 ماں دوریں ملک ء شہرے ء
 نئے کہ حال ء گپے تئی
 اونے کلوه ء کا گدے
 نہ بیت روچے پہ من بنیت
 من نشنگاں و دار ء تئی
 اونے کہ دوست تئی جند کئیت
 من زاناں نوں منیگ ء تئی
 آ دور نوں دو بر نئیت
 کہ من تو ہر دو ہمسفر
 یکیں نشناں ساہگ ء
 بوتان دوئیں دل پہ دل
 راز ء نیاز ء گپ بوت
 نشناں گپ ء تران کت
 خدا بہ زانت آیکیں روچ
 وشیانی چون بل ات
 کپت اتاں من جاہے ء

ءتر امن جیڑگ ء اتاں
جئنگے ء توار کت

بیاتئی دوست اتلگ نی
چیا تو چوش کپتنگ ء
زہیر ء ترانگ ء زر ء

تگاں بہ بند جلدی بیا
کہ بیست روچ ء چٹیاں
اتک ء پہ تئی دیدے ء
بچار دوست ء شر بہ گند

مہ رنج دل ء مہ جیڑاد ء
وت ء ر ء انچو جل مہ دے
پدا لے روچ وشی ء
کدی نئیت پہ ترا

ہے وڑ ء اول بوت جبر
جئنگ ء گپ راست اتاں
ہمانت نی تنگ پہ من ء
ہمانت نی تنگ پہ من ء

ہیچ نہ بیت گوں ترانوں منی سنگتی

میار پہ من ارساں
 مہ رتچ دیدگاں
 مہ گرے پہ من دلبر
 مہ رنجیں دلء
 مہ گر ہیچ مئے نامء
 مہ جیڑ پہ منء
 نیاں تئی من واستء
 شتاں چہ ترا
 دل نئیت گوں ترا
 سستگ ہرچی دلء
 بند بند ترا
 دوست دلبر منی
 یاد نیائے منء
 من شمشنگ ترا
 تو اوں مارا شמוש
 بل یل دئے برو

من نون تنگی نیاں
 چہ تئی دست ء شتاں
 نون مہ نندپہ من
 روچاں تباہ بیچ مہ کن
 ودار ء منیگ ء وت ء جل مدئے
 نون نیاہاں پہ تو
 من شتاں یکبرے
 تونہ زانت قدر ء قیمت
 منی دوستی ء
 من کجام حال ء نشنگ
 ترا جیڑیتنگ
 توگوں کئی باریں
 گیاں رو دیناں شت ء
 بیچ بروسہ ترار ء
 نہ بوت مئے سرا
 من تئی زندگی ء
 گللیں ہمسفر
 توپہ گپے ء زہر ء

دل ء کت سُتت ء
 تو کہ یل دات من ء
 من اول یل دات ترا
 ہچ نہ لوٹاں ترا
 دل نہ جنت پہ ترا
 دل چہ پر شنگ ترا
 چہ تو پہک ء شتاں
 داں کہ من زندگاں
 بیار آ عکس ء منی
 فوٹو آں سر بکن
 نوں ہلا س انت منیگ ء
 تی ہمسفر
 ہچ نہ بیت گوں ترا
 نوں منی سنگتی
 ہچ نہ بیت گوں ترا
 نوں منی سنگتی

تواوں انگت بے کمار

ماہوش ء ماہیں پری
 جنت من ء ترانگ تئی
 چو گوش ء ماری دج ء
 زہر لیٹاں ماں دل ء
 من وراں پیچ ء کجام
 دل جبین ء لہڑ کنت
 بس گراں نام ء تئی
 تواوں انگت بے کمار
 مئے چہ آسین اندر ء
 توواب گندے پہ کنیا
 من شعر بنداں پہ ترا
 بازیں اوست ء نیت ء
 تئی باطن ء من گشتنگاں
 واہگانی سر جمیں
 قصہ من دیستگ تئی گور ء
 بُن جلیں اے زرد

بے چاڑیں غماں تئی انگریں
 زندمان زندان تئی
 جیڑاں جیڑاں کد من ءرا
 بیت آجو تئی نصیب ء
 تو منی امبازاں بیائے
 دل بہ سہڑیت چارگ ء تئی
 دیدگاں بستگ و دار
 چنت و ہد ء مدت ایں
 تئی پہ دید ء حاتر ء
 تو انگت بے کمار
 مئے چہ آسیں اندر ء

آکجام دنیاآت

من شپے کہ وابء دیست
 دلبرے بشارت بوت
 دیدگاں گوں دویناں
 سنیل پہ نداره من
 گردگاہاں جاہے من
 درچکء دار حیراناں
 روجء ماہ پشل زاناں
 یل کنگ گوش ءے کندگ
 آزمانء استالاں
 آزمان حیران انت
 جنتء اے حوران انت
 یا کہ آدمء ذات انت
 گلزمینء گردان انت
 آپہ رژنء دیدارء
 ترا نگے چراگء اے
 آزمانء سر کرتگ

رژنء درائیں جلوہ مئے
 پگرےء گوں آماج انت
 انچیں پگرءوس واسے
 ایر کپت جبینء مئے
 اے کجام دنیا انت
 دلبریں گوشے دلبر
 چو بہشتی حورء انت
 دل نہ سہڑگء لگت
 بل جبینء درکاہاں
 دست برتاں برزء من
 گوں حداء دعائے کت
 یا حد اے چونیں تو
 داتگ مارا چکا سے
 اے مئے بحتء قسمتیں
 یا مئے نیکیء مزانے
 یا تو جنتء مارا
 ماں بشارتے داتگ
 دریگے دلء زرتگ

لرزگے دڑہیں جانء
 چمے گو منء سک انت
 لہم لہمء چاران انت
 بس ہے ودارء کہ
 کد بہ گپت منی نامء
 ءتوارے پہ من بیئت
 دیر نہ گوست
 ہے سہتء
 لنکاں اشارہ کت
 گام گام در اتکاں من
 دلبرء گورء رفاں
 من داں رژنء سر بیتاں
 چار اتوں دلء پیمء
 چو گوشئے کہ چماناں
 سار تیں وشئے بکش ات
 زرتے مارا امبازاں
 دل پہ سہڑگء سر گپت
 بس چہ وابء در یہ کت

چم پچاں من حیراناں

اے کجام دنیا انت

آکجام دنیا ات

آکجام دنیا ات

گیر کُنیت سک ء مردمے مارا

گوارتگ ہو راں ماں بہارانی
 شنزیتگ نوداں آبل ء سبزیں
 سنج وتی رنگاں پدرا انت دیم ء

ہر کس ء وشیں لذتے زرتگ
 چہ گل ء بال ء ماں کن انت سیل ء
 اے گوش ءے وشیں موسم ء مرچی
 گیر کُنیت سک ء مردمے مارا

سبزیتگ وشیں گلزمین سارتیں
 سیاہ دلیں کوہاں سبزی ءے زرتگ
 ماں پتر ونک اتلگ پالک ء رنگ ء
 پہ ندارگ نوں
 سک دل اوں مان انت
 شاہ جتگ گوشاں
 گلڑاں جوانیں

ملیتگ شیداں
 سبزیٹگ کونر
 کوروتی یاداں
 پیشگیں اتلگ
 بودکتگ جورء
 مُرتگیں گزراں
 چو گوش ءے درچکاں
 کندگے زرتگ
 اے گوش ءے وشیں موسم ءے مرچی
 گیر کنیت سک ءے مردے مارا
 کوچک ءے بندانی گوش ءے گندیم
 جاہ جتگ سبزانت
 گوں ہوشگاں جوانیں
 کنیت ماں دُرچک ءے
 رم رم ءے بالیں
 جنت دپ ءے روت
 بارت تے توشگ
 گلزمین کنیت انت

گندگ ء روک روک

جلو ہے دنت چو

جنت ء زاناں

ہو رد مے گوارا نت

نو دتے شنز انت

بز گل ء میثانی گش ء

بار بار

گورم ء بگاں چون

چرانت سبزاں

بکشیگ ہرچی نوں حد اوند ء

بس وتی یکیں من تماہ داشتگ

اے گوش ء و شیں موسم ء مرچی

گیر کنیت سک ء مرد مے مارا

ماں دل ء سبزیں آزمان ء

بستگ ماہکان ء وتی جوہان

نوں شتگ ساعت

گرا نیں ڈکال ء

مولم انت اتلگ نوں

بہار گاہء
 کور چو مستان
 لیڑہء زاناں
 ماہ کرو دانی ساہگء سار تیں
 شد چکار آنت چہ ترونکلیں آپء
 ہر کس این در کپتنگ
 گلین سنیلء
 کوہء کوراں ماں
 کوچگاں سبزیں
 سنگتء دوستء
 ہمدلیں یاراں
 ہچ دگہ کمی
 گندگء نہ ہیئتیں
 اے گوشئے و شین موسمء مرچی
 گیر کئیت سکء مردمے مارا
 گیر کئیت سکء مردمے مارا

پہو الیں جننگ

مئے ہلک ء ماہگل ء ماہیں جننگ
 مشک ء کونز گاں بڈ ء جنت
 دیمپہ جو سرا آپ ء رؤت
 دز گہاراں وتی ہمراہ کنت
 و شیں کند گاں ہہکینیت
 گپ ء قصہاں درائیں مئے
 کاڈ ء ہمسراں دراہینیت
 آپ ء نوش کنت چنکاں گوں
 شودیت صورت ء ماہکانیں
 واترپد وتی لوگ ء رؤت
 نندیت کڈک ء زیبائیں
 زوریت ماں گڈ ء کونڈاں کنت
 دوچیت ماں بلوچی دوچاں
 دنتیں جلوہ ہے زیبائیں
 بارت اے مئے دل ء تاہیر ء
 ترک ترک ء گڈ ء دوچیت

ءنیم چمے من ءچاران انت
 دست ء سوچنے لگیت ء
 آہے چہ دپ ء در کیتیں
 درد ء مئے اثر جان ء کئیت
 رونت چہ گریشگاں زرد ء را
 و لا کہ منی ارواہ ء
 آس ء انگراں مانداریت
 وش ء سر مگیں بیگاہ ء
 میس ء بزگلاں ہے ہے کنت
 دیم پہ سبز کیں کوہاں رؤت
 دراجیں آر مگ رنگ رنگیں
 کہ تالاں بیت سرا کوہانی
 سردنت ء تے چارینیت
 پہوالیں جنک چے چے کنت
 شمش ء آپترو نک حالکو
 کونر سہر دپیں کوراں چے
 ماں شمار ء چنت وتی لمب ء کنت
 زیبائیں شمنک گٹوراں

میس ء بزگلاں میچینیت
 او شیراں تا جگیں دوشیت ء
 منتیت ہنیزک ء دستاں گوں
 در کنت روگن ء ڈک ڈک ء
 زک ء کڈک ء درنجیت ء
 گوں دوگ ء جنت مدر زبیاں
 جنتیں چانگ ء شیلانچی
 مستگ ء پنیر شیلانچاں
 جل کن میتگ ء درہین ء
 من نشت ء
 دلبر ء راہچاراں
 تا سے شیر گوں ہر ماگاں
 بیت انت پہ من ء کنداں بیت
 چم ء سرگیں برواناں
 ٹھک ء وش تبیں بچکنداں
 بیت انت آ منی امبازاں
 نام ء گیپت من ء نازینیت
 گوں من دیم پہ دیم نندیت ء

دست مے دلبرء دست ء بیت
 گپ ء گلہاں درشان کنت
 زندء سکیاں ہمراہ بیت
 واب ء چوناء ہر شپ کنت
 گپ ء کنت ہے یکین ء
 کہ مختار بس منی دشاران
 کہ واہگ بس منی دشاران

تراچے کارانت گو من ء

من ء چہ اندر ء مہ جیڑ
 وت ء رابہ وان سرجم ء
 وت ء بزاں تو کئے؟
 کجام کر دء مالک ء
 قرآن ء پاکیں وارث ء
 مسیت ء پاسبان تو
 ء پنج و ہد نمازی ء
 ترا گوں شاد پنج نہ بیت
 کہ شہر ء چوریاں بہ زور
 کوہ ء پکنک ء بہ رو
 شراب ء بےیر ء بہ نوش
 ء بورپان گٹکاء
 مہ زان کہ بڈے ریش من ء
 ماں در تلگ سینگ ء چیا؟
 او ہمیش کئیت پدا گو شیت
 بزان آل من منی حد ا
 تراچے کارانت گو من ء

مسیت ۽ پیش امام تو
 تی پشت ۽ چنت نماز کنت
 کن ۽ تو کار سیل بدیں
 بچکاں گون بے رو ۽
 ور ۽ تو رو چگ ۽ وتی
 ہے تی نام گپتنگ اش
 تو حافظ القرآن ۽
 مے شہر ۽ پیش امام ۽
 بہ گند چنچو مردم ۽
 تراو تح و نتگ پشت ۽ تی
 تو مرتگ ۽ چہ اندر ۽
 گوں بڈے ریشاں تو تچ ۽
 پہ عاشقی ۽ تلوس ۽
 شتگ حیات تی باطن ۽
 تی جان ۽ آپ کٹیتگ
 ترا کہ شر ۽ جوانی ۽
 ماں کشک ۽ سر پدی دیاں
 تی جبر ہمیش بیت
 من ۽ گوں واز نصحیتاں

وتی تو کیسگ ء بہ دار
 وت ء رامردمے بہ کن
 من ء راسوچ ء جل بدئے
 بہ زاناں من منی خدا
 تراچے کارانت گو من ء

سیاہ سریں جنسکاں پہ
 تئی چم تچاں دراٹنگاں
 اوسوارے سینکل ء وتی
 ماں سرگرے گوں سنگنتاں
 شہر ء عاشقی کن ء
 خدائے ترس تو دل ء
 چہ پہک ء در کنگ
 وتی خدائے ترانگ ء نہ ء
 چہ قیامت ء تو بے کمار
 وتی چہ جنده مقصد ء
 شموشتگ ء لگوشتگ ء
 حداوت انت تئی حافظی
 ء تئی قرآن ء وانگ ء

ثواب ۽ راہ ۽ تونئے
 گناہ ۽ دیم ۽ نشنگ ۽
 پہ چارده سال ۽ محر میں
 جنکے ۽ پداوتی
 تو زندگی تباہ گنگ
 ہوڈے ہیچ مبات ۽ تو
 کہ ریش داشتگاں وتی
 ۽ چونیں کرد ۽ واجہ ۽
 لعنت ایس ترار ۽ تی
 گوں زندگی ۽ سر جمیں
 انگت پہر بستگ اش
 پہ حافظی ۽ نام ۽ تی
 تی شہر ۽ لوگ ۽ مردماں
 کہ ٹوہیں ملاہے ۽ تو
 نماز تی کزانہ بیت
 پداوں گپ ہمیش تی
 بہ زاناں من منی خدا
 تراچے کارانت گوں من ۽

گیر تو من ءء کارے

ودارے گڈی منزل ءء پتا تک
 من گوں زندگی
 کدیناں بیائے تو کنے
 من ءء گوں یار سنگتی
 ہے کہ اوست و دیتگ
 جبین ءء رگ رگ ءء تھا
 کپتگاں من راہسرے
 گوزے تی دید ءء نیت ءء
 اور وچ ءء شپ من باہینتگ
 عمر ءء زند بباداتگ
 تی ودارے روکیں من
 مانش ءء جلیں لہدے
 زندگی ءء قصہ تی
 مودے ٹال ءء بندوک انت
 سہر چکیں انارکانی
 مچکے ءء پہ ز نر تک

تئی لقاہء جلوہء
 زندگی گنگ و امدار
 لوٹ تئی طلب انگت
 گیشیں آس پر داریت
 جیڑ گانی موسم تئی
 ہچ وڑانہ بنت گستا
 مرچی جندرء دستاں گوں
 بڈ گنگ وتی میت
 لوگ ء پیڑ گاہ ء تئی
 میت ء جنازہ بیت
 قبرباں من چل ء تئی
 انگرانی دل بندء
 آس روک گنگ تو کہ
 نان ہمودء پاشینتگ
 چوترانہ بیت باور
 محبت ء منی قصہ
 داں کہ واب چمانی
 تئی مچاچاں بند و کیں

چونہ بے تو بڑ نیگ ء
 سوزمان نہ بے ہچبر
 است بیت بنی آدم
 چونانہ بیت بستار
 بلکیں من مراں باند ء
 گریوے پے من ء
 اوجیگ ء تر کن ء ارساں
 درد ء نند ء پیتاپ ء
 حاک تو سر اشان ء
 چست کن ء وتی دستاں
 تو جن ء زمین ء گوں
 نند ء ترانگ ء ہلک ء
 گیر تو من ء کار ء
 گیر تو من ء کار ء

ادامحبت مه کن کسی حاجت مه کن

ادا محبت مه کن کسی حاجت مه کن
جندء برباد کن ءے گریوئے فریاد کن ءے

پدا ورءے تو سزائے
جنگ بے وفائے جنگ بے وفائے

لگ ات چمے بدیں زاناں مئے محبت ءے
رندء گریوئے گوش ءے کار نہ کت قسمت ءے

ترانگانی کپ ءے راہسراں ایر بئے
دست سراہاں ترا گریوگ ءے سیر بئے

بے وفا بے وفا بے وفائی کناں
مرچی دؤر ءے جنگ بس تباہی کناں

تو مہ گندے کہ اے منزل ء چون بیت
یک جنکے ہزار مردم ء گون بیت

ہج تئی بربادی ء مہر ء دام ء نیت
اے جنکائی محبت دوگام ء نیت

بیامے شعراں بہ بو ان چے من ظاہر گنگ
مختار واہگ ہے درداں شاعر گنگ

بے تو مئے جپ گنگ کہ گوش ءے آس دیدگاں

بے تو مئے جپ گنگ کہ گوش ءے آس دیدگاں
بیا بیا کہ پہ تو گریگ بے کساس دیدگاں

یک رندے تو پہ بیا منی امبازاں گر مکیں
چکاں وڑے تی لٹاں گراں واس دیدگاں

دوشی ترا من واب ء دیستگ گدارو کے
مرچی مئے چونیں زرتگ وسواس دیدگاں

آ دست ء آپ من پہ مرادے تی نوش اتاں
در نہ ایٹیں انگت استیں آ گلاس دیدگاں

پہک ء بز ان ءے گاریں نوں مختار تی محبت ء
تیرے مئے جت دل ء را تی وتاسیں دیدگاں

چو ایتھیں دل ے در پہ در کپتگاں

چو ایتھیں دل ے در پہ در کپتگاں
کئی اے زگریں غمانی اثر کپتگاں

من بہ زیراں ترا چوں بہ بنداں دل ء
من کہ وت چه وت مرچاں گسر کپتگاں

مئے دل ء کسی حاجت دگہ مان نہ ایت
یکیرے تئی سرا کہ نذر کپتگاں

زندگی ء منی کد پہ معنا کن ء
بیا کہ انگت پہ تو ہمسفر کپتگاں

تو گوں تہنائی ء بیا دوچار گو من ء
چندے انچیں مئے پہ تو حبر کپتگاں

تو داں ہمراہ نہ بے بے ترا واہگ ء
چنت وہدیں کہ چنچو سفر کپتگاں

زندگی پدایات ۽ ساہگ ۽ تی گیمرتگ

زندگی پدایات ۽ ساہگ ۽ تی گیمرتگ
بیا کہ تی ودارنی موسم ۽ پدا زرتگ

چو نہ بے شمشوگ تو زند ۽ ہمسفر گو من
دل پدا تی واہشت ۽ واہگے پہ زنرتگ

من شاعرے اگاں استاں شاعری کناں پہ تو
شعر ۽ من ہمک قصہ نام ۽ تی فدا کرتگ

مارا دور دات چہ وت سست کیگدیں لال ۽
دل چہ ترانگاں لال ۽ من وتی کجا برتگ

زاناں تو ہما وہد ۽ کائے پہ من واتر بے
افسوز کنت گوشت دنیا مختار ۽ تی کدیں مورتگ

زینت ء زیبائی شہر ء کیگدانی چاریتگ

زینت ء زیبائی شہر ء کیگدانی چاریتگ
دل چراگ ء چو بلینگ من جوانی چاریتگ

چو من زانتگ روچے مارايل کن ء بے حال بے
من وتی دست ء دل ء ماں تئی نشانی چاریتگ

مرچی کس بے مطلب ء کس ء سلامے اول نہ دنت
من دل ء گوں چماں تیت مردمانی چاریتگ

مجت ء دوستی ء زاناں پہ سکین ء سرجمیں
تو من ء را دیستگ ء بلے من فلانی چاریتگ

تو من را مہر داتگ پہ دمانے مطلب ء
من ترار ء دوست بستگ زندگانی چاریتگ

چو بہ گندے دیری مختار سانگ ء سور ء سرگلاش ات
چے کن ء دشار ء ولا من کسانی چاریتگ

سستگ جگر ٹپیں پدا دو برائے واد بوت

سستگ جگر ٹپیں پدا دو برائے واد بوت
 محبت ء منی سور کت مئے زندگی برباد بوت

من کہ دیست چو مکر سازات اے جہان ء پہ من پہ تو
 شے مرید ء حانی ء من ء پور ء قصہ یاد بوت

من قسم اے حال اشکُت سور ء تئی نوں تیاری انت
 تو بہ چہ حال ء مئے چونیں گریوگ ء فریاد بوت

چے کن ء دنیا نہ لوٹیت دو دل ء یک جاہی ء
 چو کہ گوں شہداد ء مہناز شیرین ء فرہاد بوت

ہچ ہما وہد ء چہ مختار نام ء تئی دشوار مہ بوتیں
 اولی روج ء ہما کہ گوں تو نند ء نیاد بوت

ارس محشرء گزائیں نوبتء چوشل داتگ

ارس محشرء گزائیں نوبتء چوشل داتگ
مارا زندگیء بیا دوزہء چو جل داتگ

اے توئے منی پیمیں مردمء دلء چارئے
بیا بہ زور من تئی دیمء زندگی چگل داتگ

تئی ودارء گزائیں من ساعتاں گوں پیڑوکاں
شپ تہاریں پاساناں آہگیء بل داتگ

بیا بہ گند کہ زیبائیں دروشمء چے سازیتگ
روکیں دلبرء ماہے چاردہی پشئل داتگ

چے دگہ نوں پشکپتگ ابید چے تئی محبتء
زندگی ترا دلبر چے بُنء ازل داتگ

یکے تئی غماں سوتلگ زندء سرجمیں قصہ
دومی تئی جتائیء پروشتگ مارا تل داتگ

توہے بہ گوش کہ من پہکء تئی نیاں مختار
من قسم وراں مرچاں شاعری من یل داتگ

ارس چماں سر رچیت چہ دیم ۽ دمکاں ہار کنت

ارس چماں سر رچیت چہ دیم ۽ دمکاں ہار کنت
وہد وہدے زندگی ۽ قصہ ۽ را گار کنت

تو نہ بے سر پد زمانگ مئے گنوکی قصہ ۽
بہت یکے بس من ۽ را آدماں ۽ سار کنت

وت من ۽ گوں آہگ ۽ ماں وعدہ کرتگ دلبر ۽
گنداں باریں مرچی قسمت چونیں رنگے کار کنت

تئی خیال ۽ ترانگ ۽ روکیں خنجر مئے سرا
روچے باریں چنت برا ۽ چنیچو رنگ ۽ وار کنت

گپ گپ ۽ دیم ۽ گوشنگ تب گش ۽ گپی نہ انت
وت نہ زاناں پرچہ گو من چوش مرچاں یار کنت

تئی غم ۽ جہلیں زر ۽ ماں پہک ۽ مختار بڈیتگ
کپتگ چہ سر لٹیں درداں پہ تو آہ ۽ زار کنت

تو و قصہ ء زاناں مئے کن ءے دمان ء گار

تو و قصہ ء زاناں مئے کن ءے دمان ء گار
من ترا بہ سنداں چوں مئے دل ء نئیت اوپار

آ و ہدے ات دگہ دلبر نشتاں من تو دل پہ دل
تو شُت ءے بدل بوت ءے زندگی بدل بوت یار

مُفت ء تو وت ء را مئے زرتگ نام ء نامینتگ
چہ من ء مہ گر دیم ء من نیاں نوں تئی دشتار

کپتاں تئی جتائی ء گر انیں نوبتاں و ہدے
گریتگ انچو گریتگ من بوتگ چماں ارس ء ہار

مرچی تئی کہ دیماہاں تو من ء نہ بے سرپد
باندا ء و ہدے مُرتاں توزان ءے مردے ات مختار

ارس ریتکہ، ہیستنگ من بے توار ۽ ساہگ ۽

ارس ریتکہ ہیستنگ من بے توار ۽ ساہگ ۽
بیا کہ چنیچو گرینگ دلبر تئی ودار ۽ ساہگ ۽

بے تو ولا دل نہ شت گوں کس ۽ امروز ۽ منی
دل نہ دات من یکے ۽ را چنت ہزار ۽ ساہگ ۽

زندگی ۽ انچیں کشتکے برت مارا آپ دات
روچے ولا من نہ گوازینیت پہ قرار ۽ ساہگ ۽

نوں کجام امید ۽ راہاں زندگی ۽ راہ کنناں
عمرے گوازینت یک پہ دیدے چم خمار ۽ ساہگ ۽

مرچی مختار گند ٹہل ۽ براس براس نیگ ۽ کنت
اوپہر بندے تو گنوکے مرچاں یار ۽ ساہگ ۽

لبز لبزء چو جتا ء گال گال ء پرشتگاں

لبز لبز ء چو جتا ء گال گال ء پرشتگاں
داں کہ گوں تو محبتیں من بے مثال ء پرشتگاں

چو کدی سرپد نہ بے تو مشکلیں درداں دل ء
بیا تو کے گند من ء کہ من چے حال ء پرشتگاں

دوزہیں گستانی ء تئی شہر ء موسم مٹینگ
درچکاں زردی مانشانگ مرگ بال ء پرشتگاں

گنگ باں من اے دل ء گوں دریگاں بے چارگیں
بس تئی دیم ء بے سریں چوں وت سوال ء پرشتگاں

تو گوں چماں سرجمیں گند زندگی ء قصہ ء
من غم ء چکاس ء تئی چو حشکیں ٹال ء پرشتگاں

مہر ء محبت گوں تو مختار کنت نہ کنت گپے دگہ
اے بچار کہ من تئی پگر ء چے حیاں ء پرشتگاں

ترانگ ء یاد ء سرا دل گوشت شعرے بہ لک

ترانگ ء یاد ء سرا دل گوشت شعرے بہ لک
اُف تئی بالاد ء سرا دل گوشت شعرے بہ لک

تئی کجام گپ ء جبر ٹھک ء بجکند ء اثر
مجلس ء نیاد ء سرا دل گوشت شعرے بہ لک

اُف پہ واب جاہ ء ہما تو کہ وش واب کپ ء
آ مملیں نیاد ء سرا دل گوشت شعرے بہ لک

زندگاں ہر کس من ء زانت کہ مختار کئے انت
چہ وت ء باد ء سرا دل گوشت شعرے بہ لک

تئی زیبائیء داباں گلیں ماہکان پشل پیتگ

تئی زیبائی ء داباں گلیں ماہکان پشل پیتگ
لقاہ ء جلوہ ء سازاں شپ ء سیت بدل پیتگ

ہما وہد ء من ء مرگ ء منی اعلان گوشاں کپت
ہما روچ ء کہ تئی چماں گلاب ء ارس شل پیتگ

ترا من چوں بہ زیران ء دل ء بند ء بہ نادیناں
من ء گوں جند ء دستاں جندشنگ چہ پہک ء یل پیتگ

پشکہ زہر کنیت مرچی من ء پہ دلبریں لال ء
منی چمانی دیم ء گوں آ یکے ء بگل پیتگ

بیا کہ تئی جتائی ء من ء نوبت نہ بیت سنگ
دل ء دردے دگہ نوکیں چراگ ء روک ء بل پیتگ

اگاں مختار ء شعرانی حیاں ء تو بہ بے سرپد
ہمک پگر ء گلیں بالاد تئی نام ء غزل پیتگ

ساہء بدل ترا گوں محبت کتیں چوں وش ات

ساہ ء بدل ترا گوں محبت کتیں چوں وش ات
شپ روچ تئی دیدگاناں زیارت کتیں چوں وش ات

نادینتیں ترا دلبر من دیم پہ دیم وتیگ ء
چماناں چک اتیں ء عبادت کتیں چوں وش ات

من ہچ دگہ ترا چہ لوٹ ء طلب نہ داشت
کے اگاں منی تو حاجت کتیں چوں وش ات

آپاکیں بہشت ء جنت ء گپ ء خدا بزانت
مارا اگاں جہان ء سنگت کتیں چوں وش ات

مختار ترا چہ جبرے سوک ء دل ء گشاں
پچگلور بہ گندے کے تربت کتیں چوں وش ات

بلبل ۽ فریاد کئیت

بلبل ۽ فریاد کئیت
مردے من ۽ یاد کئیت

بیا او ٹھہلیں دلربا
غم تئی مرچاں زیاد کئیت

گپے مئے وَ دو نہ بیت
آ وَ چست بیت پاد کئیت

زندگی تئی زلف ۽ قید ۽
روپے بیت آزاد کئیت

چو من گنداں آ تئی مختار
زاناں مرگ ۽ باد کئیت

سر لگوشنگ چه دپء چے گپ کجا روت گار بیت

سر لگوشنگ چه دپء چے گپ کجا روت گار بیت
تیرء کار چء نئے زبان ء ٹپ کجا روت گار بیت

مارا مرچی درد ء سازیں موسم ء امباز اتگ
عشق ء روکیں پر چنگ نوں تپ کجا روت گار بیت

زندگی ء شادمانی ہچ مدامی گون نہ باں
روح ء رند ء واہگانی شب کجا روت گار بیت

پیسرا تو وعدہاں گند چو شراب ء نوش کنت
نووں کہ اگدہ حاصل انت تئی دپ کجا روت گار بیت

من چه جند ء ساہ ء دو ستر دوست بستگ مردے
مئے وفا ء محبتانی نپ کجا روت گار بیت

داں کہ مختار پیڑینگ ماں زندگی تئی محبت ء
زرد ء روکیں لہڑیں آس ء جب کجا روت گار بیت

چے شعر در کنگ دل ء من لبز لبز ء ساریتگ

چے شعر در کنگ دل ء من لبز لبز ء ساریتگ
وتی من زندگی ء غم وتی وڑا گوں ماریتگ

دل ء اے گوشتنگ سجد ہے بہ جن تئی نام ء محبت ء
بلے چہ دین ء ڈن باں ہے ہر من چاریتگ

نیاں من کسی کس منی خیال ء پگر ء دل مہ دنت
من ء را انچو دلبر ء کہ ترانگاں پتاریتگ

دل ء دیار ء ہچ دگہ نہ مانیت پہ منی وشی ء
کہ انچو درداں دلبر ء بہ گند پہ من گواریتگ

من ء را چے تو سر پدے مئے بے تو چو نیں زندگی
وت ء گوں ہا کاں یک کتہ زمین ء دل لتاریتگ

پہمیشکہ پیشی چہرگ ء نہ گندے تو چہ واہگ ء
کہ مرچاں پروشتگ مردے ء درداں لڈے باریتگ

گنگ بے گنگیں زبان ء آسری ء چے رسیت

گنگ بے گنگیں زبان ء آسری ء چے رسیت
خنجریں امروز ء مرچاں سادگی ء چے رسیت

دروگاں اے قصہ وفا ء مہر دراہیں محبت ء
بیدے درد ء مردم ء را زندگی ء چے رسیت

بیا بچار چینچو خیال ء دوزہ ء تئی ستگاں
پہ منی پہ ساہ ء کپ ترا بزگی ء چے رسیت

گوست و لا مدتے کہ کایاں کایاں سر نہ بے
دا تگیں پہ تئی من ء را دلجمی ء چے رسیت

آنہ کت حاصل تو مختار ماں تمردی نوبت ء
نوں تو پر بندے ترا پہ شاعری ء چے رسیت

چادرے پردے شپ ء چار دہی ماہ ء بہ گر

چادرے پردے شپ ء چار دہی ماہ ء بہ گر
ایمنیں واب ء بیا چست کن ہمراہ ء بہ گر

مرچی انسان ء بہا سک ارزان انت گوش ء
دے تریاک ء بہ جن مردم ء ساہ ء بہ گر

بیسر ء چرس ء شراب شیرگیں تریاک ء
موسم ء اے رنگیں مرچی ہرجاہ ء بہ گر

اے وڑء باج برگ جنگل ء شیر نہ بیت
بلبلاں واب ء سیریں نیوگیں شاہ ء بہ گر

مرچی مئے جند ء وتی برات ء کرداراں بچار
بزرگ ء سواری ء بر میتگ ء راہ ء بہ گر

بیا تو مختار ء کش ء مرچی پہ ٹہلے بہ نند
من گوشاں شعر ء غزل بس تو واہ واہ ء بہ گر

روحِ مانتراں وتی چہ ساہگاناں آس دنت

روحِ مانتراں وتی چہ ساہگاناں آس دنت
شب چراگاں جنجلینیت واہگاناں آس دنت

نوں کجام پہ ٲیت ء من پگر بنداں دوزہے
وہد چو دل بند ء وہدے تراگاناں آس دنت

لبز لبز ء ایر رچاناں شعر وہد ء سینگ ء
نوبتے انچیں جتائیں شاعراناں آس دنت

ہر وڑا تو شر بہ ساز ء یا ہراب گوں ٲیت ء
جنت زمانگ تئی سرا انگت شگاناں آس دنت

ظلم دگہ گوں بنیت چونیں رنگے ء پدّر بہ بیت
ہلک جستگ لٹ کشیں ء کدگاناں آس دنت

محبت ء چکاس ء انچیں گرانیں قصہ پیڑینگ
واب نئیت پچماں نہ ڈکیت دیدگاناں آس دنت

گوں نزوریں کوپگاں مختار بہ بے سرپد اگاں
زندگی ء تب مدامی بے وساناں آس دنت

گل ۽ پل ڇو بهار ۽ مٺي قصه هلاس بيت

گل ۽ پل ڇو بهار ۽ مٺي قصه هلاس بيت
کئي محبت ۽ تو گار ۽ مٺي قصه هلاس بيت

راه ۽ گوز ۽ گون سُرکي ۽ مزواک ۽ ميک اپاں
تو که من ۽ مچار ۽ مٺي قصه هلاس بيت

اے رنگ ۽ داب ۽ دوچ ۽ سينگاراں تو وتي
کے اگاں به دار ۽ مٺي قصه هلاس بيت

دشار آت سور تيار آت من ۽ يل دات ظالم ۽
تو که همائي گوهار ۽ مٺي قصه هلاس بيت

تو گوشت آبي بي گون آت من ۽ تزه منيگ بيت
ايشي اگاں نشار ۽ مٺي قصه هلاس بيت

په تي لقاہ ۽ چارگ ۽ يک عمرے نشنگاں
پجا من ۽ ميار ۽ مٺي قصه هلاس بيت

ڇو هر کس ۽ مه روگون دل ۽ رازاں در مه کن
تو که مني مختار ۽ مٺي قصه هلاس بيت

زاناں دردے دل ء مئے پتائی کشیت

زاناں دردے دل ء مئے پتائی کشیت
مارا دلبر مہ رو تئی جتائی کشیت

مئے وڑیں پر شتگیں مردم ء را گوش ء
تئی وڑیں دوستے ء بے وفائی کشیت

تو کہ یل دات شت ء مارا دلبر منی
بیا کہ تئی دوری ء نوں تبتائی کشیت

مارا دنیا چہ یکے مہ سند دومی ء
مئے ترا محبت ء بد دعائی کشیت

اچھو در ملک ء دیر ء مہ نند ساہ ء کپ
بے تو مختار ء پچگور ستائی کشیت

سو تکہ تئی انچو ترانگاں آس ۽ جلہ گنگ

سو تکہ تئی انچو ترانگاں آس ۽ جلہ گنگ
دریائے ملیتگ منی ارساں شلہ گنگ

منی جند ۽ قسمت ایں چہ من ۽ سندی ہر کس ۽
تئی ہچ گناہ نہ انت تو چیا چو دل ۽ گنگ

منزل کجا چو محبت ۽ تہنائی ۽ رسیت
مارا کہ دلبر ۽ چہ ہے راہ ۽ یلہ گنگ

چوناہا آگہی ۽ معنا مئے گریوگ انت
مارا مئے دیستگس شپ ۽ واہاں گلہ گنگ

گوازیناں چاریں روچاں من تئی عکس ۽ ساہگ ۽
بستگ دل ۽ من داشتگ ۽ چم ۽ تل ۽ گنگ

من زندگ بہ باں مراں بلے مختار ۽ بندہ نیت
مرچی گوں چونیں لبزاں مئے دوست ۽ گلہ گنگ

ویراناں درچک ء دارگوش ء آس کپتگاں

ویراناں درچک ء دارگوش ء آس کپتگاں
بیا بیا کہ تئی زہیراں بے کساس کپتگاں

تو چہ کجام زبان ء گوش ء ڈیہہ تئی ایمن انت
گام گام ء تنگہیں کہ منی براس کپتگاں

کئیت پہ کشار ء مچدگ دہکاناں بڈبارت
پرَبند چوں مچاں دزتلگ بہ گند داس کپتگاں

لوگ ء بہ لٹ چو دُزء بہ بر بچاں تنگوسیں
گر کن گوہاراں لٹ دے بہ جن ماس کپتگاں

گوں زندگیناں ظلم ء تو بل مُردگاں بچار
مردم کہ چو اولاک ء بے شناس کپتگاں

مختار یلہ دے پگر ء حیاالاں زمانگ ء
کنجیں ہزار راج ء تئی وس واس کپتگاں

واہگاناں آس پر داریت سوچیت سینگ ء

واہگاناں آس پر داریت سوچیت سینگ ء
تئی محبت انچو وش انت چو کہ مثل ء بینگ ء

عکس ایر انت دیدگاں تئی یات انگت مئے دل ء
چوں بہ گوش بے حال کناں تئی نگرہیں من چیدگ ء

داں سر انت اے مرچی دنیا قیامت ء ماں سیمسراں
داریت ہر کس ہر کس ء گوں انگت ء اے کینگ ء

دوری ء تئی درد ء قصہ داں سر انت اے حالت ء
بند بند ء داگ پہ دستانی نوں آچینگ ء

پہ ترا مختار نہ بوت تئی ہمدلیں دوست ء وفا
انچہ عمرے تو پہ گوازینت دلبر ء نازینگ ء

پیکے دگہ مان کن منی یار من ء دے

پیکے دگہ مان کن منی یار من ء دے
ہرچی ادء است شراب بیار من ء دے

بلے نشہ باں من وتی جند ء شموشتاں
نیست ترا گو من کدی کار من ء دے

مرچی ہمے رنگ ء تھا مارا یلہ کن
بلے بہ رؤت ہوش سر ء سار من ء دے

ساقی گوش ء دستاں وتی بنداں تئی دیم ء
کے منی حالت ء بہ چار من ء دے

آبے وفا ء درداں کتگ چوش من ء را
ایچو مہ کن مارا گر ء دار من ء دے

واب ء من ء منیل اگاں ہوش ء شاں من
پادکن منی دیدگاں لتار من ء دے

تو کہ شراباں گوں وتی موڈ ء سکین ء
وہدے شت ء برگوں پدا توار من ء دے

نوں پہ دو پیک ء من کدی موڈ ء نیاہاں
بیار ادء بوتلاں بیسارم من ء دے

ہے گپ ء گنگ چو تئی مختار واہگ ء
چہ من برویل بچہ مختار من ء دے

اے ساہ وتی سِستگ من جان بہا داتگ

اے ساہ وتی سِستگ من جان بہا داتگ
انگت گوشت دنیا تو گران بہا داتگ

مرچی کجا اوست ء بنی آدم ء بنداں
دوکلدار ء ادء مردماں ایمان بہا داتگ

بے وایں زندگی ء قصہ ماں سرجمیں
کرتگ من دوستے ء وتی ہر جاں بہا داتگ

مُفت ء خدائی دستاں مردم پہ رنگے بکشات
مرچی زمانگ ء ہے انسان بہا داتگ

شہر ء وبائے شنگ انت دُڑانی ناشری ء
ترس ء چہ ہے مرد ء دکان بہا داتگ

شوق رنگیں لال ء پلپیں بچکندے ء من پُشت ء
دل بند ء پراہیں شہر ء میدان بہا داتگ

چار روج ء داتگیں پہ وفاہانی حاترا
مختار تو زندگی وتی ارزان بہا داتگ

رنگ ءِ وتی بہ مٹیں داب ءِ بدل بہ کن

رنگ ءِ وتی بہ مٹیں داب ءِ بدل بہ کن
انچیں بہ بیت تئی جلوہے ماہ ءِ پشل بہ کن

انچو اے موسم ءِ من ءِ سوتلگ ایبتکی ءِ
دل مان انت دور سر گراے شہر ءِ یل بہ کن

منزل کدی آراہ ءِ نہ گوشت مسافر ءِ
بانداتیں آسراہ ءِ اوستاں چگل بہ کن

جزماں کہ توچہ مارے منی مرگ ءِ پد من ءِ
وہدے کہ مرتاں مارا وتی لوگ ءِ کل بہ کن

دوستی ءِ مڑءِ داتگیں دوستی بہ دے من ءِ
الم نہ انت کہ پہ من وتی جیگ ءِ تل بہ کن

دل دیریں گیر کاریت تئی امبازاں گرمکیں
مرچی و عئید انت بیا من ءِ کے بگل بہ کن

چک ءِ ہے کہ ترے تو مختار ءِ دل گوشت
ہر چارگ ءِ نگاہ ءِ تنیگاں غزل بہ کن

انچیں پگرءوس واس انت دل گوشت بہ کن چیزے

انچیں پگرءوس واس انت دل گوشت بہ کن چیزے
گنداں ہر گورء آس انت دل گوشت بہ کن چیزے

زاناں مرگ نوں مارا بارت گوں وت ء ہمراہ
زند ء آخری پاس انت دل گوشت بہ کن چیزے

ترس ء بیمنائیں گوں جاوراں مئے چاگرد ء
زند ء زندگی ماس انت دل گوشت بہ کن چیزے

لاڑیں دوست ء ہمراہ مئے سنگتانی کوش ء پد
گنداں من وتی براس انت دل گوشت بہ کن چیزے

مرچاں زندگی مختار گیشیں چہ تئی بالاد ء
گران زند ء چکاس انت دل گوشت بہ کن چیزے

چہ شتگ سُدء وئی دوستےء کوہیں غماں

چہ شتگ سُدء وئی دوستےء کوہیں غماں
آگنوک ء را بچار کس گر ء دارے نہ کنت

چہ اناگہ لگوشت مے زبان بے چارگ
قرنے آگپ بیت انگت ء گارے نہ کنت

نیستی ء بیئت اگاں پُچکاں مرگ منی
کس نہ گریت زاناں پہ من مودگ ء زارے نہ کنت

یکے اللہ جتگ ماں دومی دنیا ء غریب
نشت ماں راہ ء سراکس بچار سوارے نہ کنت

مُفت ء تو لیک ءے گش ءے پارسہ مختار ء
آکجام کار نہ انت مرچی مختارے نہ کنت

ندر پہ فقیر عنبر پنجگوری ء نام ء

نہ بیتیں ہج دل ء چے در فقیر عنبر فقیر عنبر
زبان ء لپل ء شاہیں بر فقیر عنبر فقیر عنبر

گلیں پنتاں دل ء بنداں ہزار رند ء من دل بندء
مئے رہشون ء مئے رحر فقیر عنبر فقیر عنبر

درہیں پنجگور بلیتنگ گوں تو علم ء زانت ء قذیل ء
جواناں داں کہ بوتگ سر فقیر عنبر فقیر عنبر

ہے کہ تا مرے استیں چہ نام ء کاروان نیگ ء
نلے توار ء چہ بیت پدر فقیر عنبر فقیر عنبر

بہ چن سیت ء بہ گر تو نپ پدا بڑنیگ بے مختار
انوں چہ بیت تئی کارے شر فقیر عنبر فقیر عنبر

تووتی من وتی چو کجا پیم باں

تووتی من وتی چو کجا پیم باں
ہج مہ گش کہ من چہ تو جتا پیم باں

چو مہ رنج پہ ودار تو من ء ساہ ء کپ
کائے نیائے بہ گوش من ہما پیم باں

اے گنوکی و عشق ء گل ء بختیتگ
نوں کجا من پہ چٹ ء دم ء پیم باں

مکے مئے دل ء مشکلاں سر بہ کش
روچ ء شپ چو کجا تئی غم ء پیم باں

عمر ء قصہ شنگ چہ تمردیں سرا
مرچی من پہ کجا نوں وفا پیم باں

مرچگیں دوست مختار اے مطلب ء
ہر کجا جند ء سیت ء نپ ء پیم باں

غمانی کوش کشیت ء زہیر ء گوات پیداک انت

غمانی کوش کشیت ء زہیر ء گوات پیداک انت
بیا او ماہلیں دلبر من ء تئی یات پیداک انت

ہمیشہ تو منی مرچاں حیاں ء گور نہ بے دلبر
کہ مرچاں مردے پہ تو چہ حدء زیات پیداک انت

چے پیم سگک بہ بیت گو من تئی گستانی ء موسم
کہ چماں ارس شل پینگ دل ء پریات پیداک انت

ہما کہ یک نگاہے چم گلیں بالاد ء تئی کپت انت
دل ء دردے دگہ نوکیں منی بندات پیداک انت

دگہ ہچ گوں منی دستاں نزوریں گواہ نہ کنت دلبر
ترا پہ شعرے کنت مختار بہ گند سوغات پیداک انت

غمانی شہر ویرانیں

غمانی شہر ویرانیں
جتائی باز تئی گرانیں

بہ کن وا تر تو بیا دلبر
دل اوں تئی چارگ ء مانیں

تئی زیبائی ء درور
گوش ءے کہ ماہ ء ماہکانیں

چہ گوستگ سالے ء بُر زانت
من ء گوں دوستے دگرانیں

مے بے تو زندگی ء تب
بچار چوں حشک ء حیرانیں

شتگ چار ماہ ء تئی مختار
من زاناں نوں مسلمانیں

کیف بیت ملار بیت بیگاہانی موسم ء

کیف بیت ملار بیت بیگاہانی موسم ء
 غم تئی خمار بیت بیگاہانی موسم ء

دانکہ تئی مہ بیت دیدار مئے گوں دیدگاں و ہدے
 دل کجا قرار بیت بیگاہانی موسم ء

تو کہ سرگرئے کائے پہ من ء اوساہ ء کپ
 درد بے کمار بیت بیگاہانی موسم ء

چو پہ شات ء گل کجا روج رؤت سفر بہ کنت
 مردے کہ گار بیت بیگاہانی موسم ء

تو اگاں مہ بئے گندگ روج ء بد نصیبین ء
 یکیں غم ہزار بیت بیگاہانی موسم ء

سنگتی نہ بیت اینچو وش پہ دور ء گستانی
 بیا کہ تئی ودار بیت بیگاہانی موسم ء

تو نہ زان ء چینیچو تئی محبت ء اے زمیں دل
 ترانگاں شکار بیت بیگاہانی موسم

چوں تگاں نہ بندیت ء آ پہ نئیت مختار ء
 پہ من آرا کار بیت بیگاہانی موسم ء

نزدیک ئے یا تو دور بیا قصہ ہلا س بیت

نزدیک ئے یا تو دور بیا قصہ ہلا س بیت
جلدی تگاں بہ زور بیا قصہ ہلا س بیت

وہدے ترا پہ جزیں دل ءء محبت ءء منی
چمانی تو مئے نور بیا قصہ ہلا س بیت

انچو من ءء را کچلیں تئی درداں ساہ ءء کپ
تہنا گنگ ملور بیا قصہ ہلا س بیت

پہ تئی ودار ءء زند ءء ہمک پاس بختیتنگ
سارتیں بہشت ءء حور بیا قصہ ہلا س بیت

رند ءء پدا مہ جیڑ پہ مختار غم مہ کن
دگرء مئے بیت سور بیا قصہ ہلا س بیت

من کہ سستگ ہمائیں چہ تو یل میتگاں

من کہ سستگ ہمائیں چہ تو یل میتگاں
ارس چہ دیدگاں باز شل میتگاں

درد ء افسوز بیت بس تئی یکیں حبر
تو گوش ءے بے تو من شات ء گل میتگاں

محبت ء روکیں آس ء تئی دوزہ ء
پہک ء پُرزندگی سٹک جل میتگاں

ایر کپت تئی حیاں زرد ء جہلانگی ء
چو خدا ء قسم کالج ء تل میتگاں

جنت ء من شتاں گنجیں میل ءے گش ءے
عید ء روج ء تئی وہدے بگل میتگاں

لہڑ ء آسیں دل ء اندر ء واہگ ء
دائگیں تئی ہمک غم غزل میتگاں

سک مہ کن چہماں مچار تو من ء گار کن ء

سک مہ کن چہماں مچار تو من ء گار کن ء
رؤت سر ء سُد ء سار تو من ء گار کن ء

تو کجام چیز ء قسم سازیتگ رب ء ترا
چو من ء دوست مدار تو من ء گار کن ء

گرد کیں دیم گوش ء ماہ ء ماہکان ء پشل
بینگیں لنٹاں بچار تو من ء گار کن ء

او منی جان ء جگر جانِ من ساہ ء بدل
داتگیں درداں ہزار تو من ء گار کن ء

گریتگیں چمے گوشت اے تبیں شعر مہ بند
گاراں وت بل کہ مختار تو من ء گار کن ء

بلاہیں قصے جبر نہ کٹیت

بلاہیں قصے جبر نہ کٹیت
رواں رواں مئے سفر نہ کٹیت

چراگ خون ء بلیٹنگ ہار ء
داں منزل ء اے اثر نہ کٹیت

بلوچی ساز ء سرانی جیڑہ
نہ بیت پہ اے بے ء شر نہ کٹیت

اے مہکمیں سرچاری گردن
تئی پہ خنجر اے سر نہ کٹیت

زرات پہ خون ء کہ حونے نوش ات
اے درچک ء زیبائیں بر نہ کٹیت

پہ آجوتی ء تلاہیں رژن ء
مراں بلے اے صبر نہ کٹیت

حیال ء پر بند ء شعر ء دستونک
کدی پہ مختار اے در نہ کٹیت

گنجیں ادا ءِ ٹہل گوں داب ءِ نہ یتگ ءِ

گنجیں ادا ءِ ٹہل گوں داب ءِ نہ یتگ ءِ
دوشی کجا تو پیتگ ءِ واپ ءِ نہ یتگ ءِ

چو دور یک کش ءِ تو من ءِ تئی گناہ نہ انت
اے ستلگیں دل ءِ تو گیاب ءِ نہ یتگ ءِ

انچیں غمانی ہارے گوش ءِ کپتگ باطن ءِ
چمانی تو زریں مئے تیاب ءِ نہ یتگ ءِ

زاناں کہ موسم ءِ تئی اندام چکیتگ
وہدے چہ راہ ءِ تاباں نقاب ءِ نہ یتگ ءِ

مرچی من زاناں دل کش مختار ءِ شعر نہ باں
تو کہ وتی گوں دوست ءِ شراب ءِ نہ یلگ ءِ

بُرتگ ۽ جوریں لشکر ۽ کہ نوں کجا چاراں ترا

بُرتگ جوریں لشکر ۽ کہ نوں کجا چاراں ترا
ماہ گنج ۽ ”حمل حمل“ چہ کجا بیاراں ترا

تو قلاتیں غم کجام باریں مئے کور ۽ یل کتاں
کئی غمانی قصہاں کہ کوپگ ۽ باراں ترا

”شے مرید ۽“ پہ بلوچی قول حانی بخشنگ
من وا چونیں قولے بستگ اینجو بے ساراں ترا

بزگرے ۽ ہوش برتگ رابعہ حیران گنگ
من پہ زامات ”حارث“ ۽ لوگ ۽ چے پیم کاراں ترا

شاعریں مختار بلکیں بنیت پہ دیدار ۽ تئی
تو برو پہ دزگوہاراں شر بہ سینگاراں ترا

دوشی شبِ زرتگ درائیں سرا جیڑیتگ

دوشی شبِ زرتگ درائیں سرا جیڑیتگ
قسم بس خدا ء ترا جیڑیتگ

مرچی بازیں گل ء چہ زمین ء نباں
زی من ء سہتکے کے دلبرء جیڑیتگ

چوں گوں شعراں نہ بیت نام ہمراہ تئی
میتگ ء تئی ترا شاعرء جیڑیتگ

من تئی پگر ء حیاں ء ماں جُہلیں زر ء
سہتے دلبر ترا سد برا جیڑیتگ

چو مہ گوش و شیں شعر بند ء مختار چیا
نشنگ شبِ روج کہ تئی حاترا جیڑیتگ

گوں تو محبت کناں پر شنگاں تئی سرا تو باریں چے گوش ءے

گوں تو محبت کناں پر شنگاں تئی سرا تو باریں چے گوش ءے
آخری تئی سلہ انگاں پہ ترا تو باریں چے گوش ءے

زندگی ءے درائیں دروہنگ ہمبل ءے دوست ءے یاراں من ءے
دل گوشیت بس وت ءے بند نوں تئی گورا تو باریں چے گوش ءے

گند من دروگیں جہان ءے درہیں سسنگاں قصہانی سفر
چو پیکر ءے کہ من کپتگاں تئی در ءے تو باریں چے گوش ءے

رنگ ءے جلوہ لقاہ ماہ ءے ماہکانی ءے پہ ستا ءے تئی
شعرے بستگ ترا تئی گلےیں شاعر ءے تو باریں چے گوش ءے

من دل ءے اندر ءے بس ہے فیصلہ سمبہینگ وتی
تو بہ مر پہ من، من تئی مراں حاترا باریں چے گوش ءے

ہچ نہ زاناں کہ تو چوں پدا سہڑ بے بے من ءے ساہ ءے کپ
من و زاناں دمانے نہ باں بے ترا تو باریں چے گوش ءے

پہک ءے اے گون ترا زنڈیں ایمان تئی واہگ ءے سرجمیں
ہست انت داں زندگی گون باں گون ترا تو باریں چے گوش ءے

پیدا ک ہم نہ بوتگ ہما کنت زندگی

پیدا ک ہم نہ بوتگ ہما کنت زندگی
ہر رنگیں تژن ء بیتال اے جنت زندگی

قاتل منی پہ مرگ ء کدی شات ء گل مہ کن
ہر کس من ء کشیت آ من ء دنت زندگی

مرچی چہ دستاں ظالم ء آجو مہ بیس اگاں
سد قرن بنیت بہ رؤت مئے غلام بنت زندگی

پہ تو من سمبہینت ء جہانے دل ء تب ء
وہدے اگاں نہ مرتاں منی منت زندگی

مختار مرچی کپتنگ وباے پہ مردماں
مرگ ء بہ کپ توجات ء نہ دنت پنت زندگی

تئی دردانی روکیں اثر بُن گراں

تئی دردانی روکیں اثر بُن گراں
دل ء آس لگیت جگر بُن گراں

من گوں تئی دامن ء زند بستگ وتی
تو کجا گوں مہ بے مئے سفر بُن گراں

مال ء مڈی ء ٹھیل ء مہ کن تو وتی
روچے تو ہم سچ ء مال ء زر بن گراں

تو حیال ء مئے بیائے کجا من بہ باں
گپ گپ ء تہا مئے جبر بن گراں

اگاں کے چار ء پہ مختار وتی
بچار کس ء گوں وت مہ بر بُن گراں

درد بچکنداں غم زہیرانی

درد بچکنداں غم زہیرانی
کپتگاں راہ ء مہہ فقیرانی

کئے بہ روت بیاریت پہ من ملاے
چارگ ء دست ء مئے لکیرانی

من نہ باں بے تو ساعتے دلبر
چو نہ بیت شاتل بے کہیرانی

گون ترا نیادے دل منی لوٹیت
زیارت ء چرّاں مرچاں پیرانی

پہک ء بے حال انت چہ خدا مختار
زند ء دیمپاں انت زند ء گیرانی

آس روکیں جل جشان انت زندگی

آس روکیں جل جشان انت زندگی
تو شُتِ عے ءِ مئے پرشان انت زندگی

زی کہ گو من مردے سہتے دو چار ات
نوں بچار کہ چے گوشاں انت زندگی

مرچی ہر کس ہر کسی پہ خون ءِ ہوشام
کئی سرء دست ءِ مُشان انت زندگی

چنیچو مردم بیدء مرگ ءِ مرتگاں
بے خدا ءِ ہم گُشان انت زندگی

داشتگیں ہر زرد ءِ مختار واہگ ءِ را
جنتر ءِ دان ءِ درشان انت زندگی

تو برے چو گورے مئے گدا بے روئے

تو برے چو گورے مئے گدا بے روئے
او برے گپ گپ ء جدا بے روئے

نئے کہ دنیا ء سُد نہ بر انت قیامت ء
چو مہ کن کہ منی تو خدا بے روئے

بخت ء قسمت ء کئے مرچی گپ ء بہ کنت
من کجا ء باریں تو کجا بے روئے

دوست داریت پہ ہر کس وتی مطلب ء
ہچ مہ کن مہر ء دوستی سزا بے روئے

شے مرید ء تو سرپد بہ بے حالت ء
وت بلوچی ماں قول ء ردا بے روئے

اے کہ دنیا بہ بیت نیست دگہ محشرے
بس ادا دوزہ یا جنت ء بے روئے

اے مہ گوش کہ من مختار تئی شیدا نہ باں
یک پہ شعرے ء تو مئے فدا بے روئے

لبزء بازارء حیالاں پہ ترا شوہاز کنت

لبز ء بازار ء حیالاں پہ ترا شوہاز کنت
دل ہما مست ء گنوک انت بے سرور ء ساز کنت

انچیں لہمیں چارگ ء کنت بارت ایمان ء گوش ء
دل پرشیت کپ کپ بیت آ انچیں ٹہل ء ناز کنت

جنت بچندے گوش ء کہ نود پلانی شلیت
مئے سُرینیت زرد ء تاراں درد ء دوراں باز کنت

مئے جبین ء لذتے تاہیر ء انچیں گون جنت
وہدے دلبر زوریت ماراں گوں وت ء امباز کنت

چو کہ کاڑاں بیت دو چار مختار گلیں واہگ تی
منگلیکاں پیشداریت چلہاناں راز کنت

مئے زندء ہمک سہب ء گلیں شام نبشتہ

مئے زند ء ہمک سہب ء گلیں شام نبشتہ
مندریک ء سرا کرتگ من تئی نام نبشتہ

مئے درد دل ء روک تئی دوری ء آس انت
تئی نگرہیں جلوہ ء کنگ بام نبشتہ

تئی شہر من ء لیکیت وا ابدال ء گنوکه
مئے اجگیں دل ء ایر تئی گام نبشتہ

تو دستاں وتی کرتگ اگاں ہئی ایں عکسے
مئے لُنٹ ء سرا رک ء تئی تام نبشتہ

منی شاعری ء اولی تو آخری حرف ء
ہمک شعر ء تھا بے منی مدام نبشتہ

سنگ ۽ گون اگاں سنگ ۽ جنت

سنگ ۽ گون اگاں سنگ ۽ جنت
 ساز گر چو گوش ۽ چنگ ۽ جنت
 گنداں مریچی من دنیا ۽
 پورا محشر ۽ رنگ ۽ جنت
 شریں کار نیست مهلونک ۽
 نشته دومی ۽ زنگ ۽ جنت
 زرتگ کویگاں دلبر من
 چو زوم ۽ انگت ۽ ڏنگ ۽ جنت
 شیریں چوں بلوچ سگیت اے
 کہ روبا بیت منی ونگ ۽ جنت
 تی انچو گندگ ۽ بیت مختار
 کہ بنگ ۽ چو مرید بنگ ۽ جنت

ترانگاں منء دلبر تئی پدا سرا زرتگ

ترانگاں من ء دلبر تئی پدا سرا زرتگ
تو کیا گنوک ءے ء من بلے ترا زرتگ

گندگ ء گوں رؤت ایمان دل چو کانچ ء ٹکر بیت
انچیں سہت ء سینگارے مرچاں دلبرء زرتگ

زاناں شنکیتگ مرچی لال ء مہراں مسکین
چو گوش ءے درہیں میتگ سیاہیں جہبرء زرتگ

شاد ء وشیاں مارا گوانزگ ء چہ درہیتگ
من جہان ء دل بند ء غم وتی گورا زرتگ

روچے کئیت بلوچ ء اے دژمنی ترا پروشیت
انوں اے بلے جیرہ تو پہ مسکرا زرتگ

گنداں مرچاں مختار تئی کوپگاں نہ درہتگ ہج
چونیں بے وفائی ے نوں تئی چادر ء زرتگ

بے قرار بے قرار بے قرار زندگی

بے قرار بے قرار بے قرار زندگی
بس گوشے پہ من ء تئی و دار زندگی

آ کجام حالتیں تئی غماں بے وفا
کلمے سر بہ کش تو بچار زندگی

کافرے کنت ہپت زند ء قول کیگد ء
چو بہ بیت پہ تو قربان ہزار زندگی

دست ء کچکول پہ مہر ء تئی پنڈگ ء
پہ من ء ہم تو دستے شہار زندگی

بڈ نہ بیت گوں نزوریں منی کوپگاں
تئی غم ء اندوہانی کوار زندگی

جند ۽ سنگت منی مرچی مرگ ۽ پدا
 کئے بزانت پرچا چو بوت یار زندگی

کائے کد پہ من ۽ نون تو واتر بے
 باز کرتگ من تئی انتظار زندگی

تو نہ لیکت و مختار پہ مردے
 نون وت ۽ گون وت ۽ تو لتار زندگی

من ۽ ڀل دات پرائي ترا مبارڪ به بيت

من ۽ ڀل دات پرائي ترا مبارڪ به بيت
به رو به بو تو هائي ترا مبارڪ به بيت

تو په دروه ات من ۽ دولت ۽ مطلب ۽
اے مئے زند ۽ تباہي ترا مبارڪ به بيت

آئي ۽ شر وتي دار بند ۽ دل ۽
گومن ۽ تئي جتائي ترا مبارڪ به بيت

شراں من گوں وت ۽ ٻچ مئے نام ۽ مه گر
کرتگيں تئي دگائي ترا مبارڪ به بيت

من نه لوڻاں چشيش مطلب ۽ دوستي ۽
مهر ۽ محبت گوں آئي ترا مبارڪ به بيت

چنیچو واہگ پہ تو داشت زرد ء وتی
مئے دل ء بددعائی ترا مبارک بہ بیت

گنج ہمنچو کہ تو چہ زبان ء نہ گوشت
اے روگ چیروکائی ترا مبارک بہ بیت

بیا بچار تو کجام حال ء مختار کُتگ
نشنگ ارساں کمائی ترا مبارک بہ بیت

عہدء پر گوشتگیں لدانی سرا

عہد ء پر گوشتگیں لدانی سرا
 پد بہ گر بیا منی پدانی سرا

آدم گوں دلی واہشے گوں ترا
 پہ من یک روچے کئیت سدانی سرا

ریک ء گندل پہ اشکام ء واب ء گلیں
 گزنگی ء پہ بارت شدانی سرا

یوسف ء را و مُفت ء پہ بہتام رجینت
 کجا پولنگ بر انت کئی گدانی سرا

اتکوں تبدیں ردانی کہ دل بند ء من
 زانت ء آماج من ء کت ردانی سرا

بیت آجو مئے مختار ڈیہہ مادریں
 کپتگاں چو کہ ہمبل بدانی سرا

زندء باطن ء چونیں درد جانیں ہمارے

زند ء باطن ء چونیں درد جانیں ہمارے
زندگی وتی گاماں پہ من گرانیں ہمارے

تلوسیت ہوس بندی چیدگاں پہ گوناپی
پراہیں سینگ ء لہڑیں دل جوانیں ہمارے

مرچی گوں کیا کئی کئی من تب ء گلگ بنداں
نام نہ بیت وتی بختیں مہروانیں ہمارے

جلگہیں قلاتے بست پہ مڑا ہے اوستانی
وعدہاں اثر دروہ ات بے زبانیں ہمارے

نئے شاد ہے غمے روکیں نئے کہ پلین بچکندے
پہک ء محبت ء راہ ء بے نشانیں ہمارے

اے ملکوتی انسان ء نوبت ء بہ گند کے
عمر دراجیں قصے بیت ساہ کسانیں ہمارے

پہکیں اے دروگے کہ دست کپیت ترا مختار
مُر تگیں اے شہر ء تھا زندگانیں ہمارے

شعرء ہر لبز پہ شیر کنی تام دنت

شعر ء ہر لبز پہ شیر کنی تام دنت
تو منی بے گڈا زندگی تام دنت

تو منی بے من تئی ہچ دگہ غم نہ بیت
اے وڑا مئیگ ء تئی عاشقی تام دنت

جل بہ کنت زندگی حائرء محبت ء
عاشق ء را ہے بزگی تام دنت

ایر بیت تئی بدن ہر خیال ء تہا
بس من ء گوں ہے شاعری تام دنت

ہچ مہ مٹیں تو مختار وتء پہ من ء
بس گوں انچو ترا سادگی تام دنت

تو بہ زان جندء تئی کار گوش ءے بازارء

تو بہ زان جندء تئی کار گوش ءے بازارء
چیزے من گار گنگ گار گوش ءے بازارء

ہورء ہچ ترمپ نہ گواہیت زمینء دلبندء
حونء ہر ترمپء گنگ ہار گوش ءے بازارء

تو گلیں داب وتی ٹہلء ادا نازاں بہ گوش
مے دلء بلکیں سراں تار گوش ءے بازارء

درست گنوکء چو ادء مستء ملنگ دیوانہ
تو کنا مرچی ادء سار گوش ءے بازارء

آہگء حالء اگاں سہیگ بہ بیت مختارء
زاناں نون نئیٹ منی یار گوش ءے بازارء

وشکند

دراہیں نان ء دپ ء کنت آ لُنکانہ وارت
 بہ دئے بلے وارت دراہیں ملک ء نہ وارت

من داشتگ یک پشی ءے لوگ ء کُنڈا وتی
 پٹیت لوہی ء رزاناں آ مُتک ء نہ وارت

منی نرّ ء آ کالمیں مردے نہ انت
 کراچی ء نشنگ ء گٹکا نہ وارت

داں دو پلو مہ زوریت مہ روت گردگ ء
 ہج نہ روتیں آڈبک چو یوک ء نہ وارت

انچیں من سینکلے زرتگ چہ منڈی ء
 چشیں سہے نہ بیت کہ آ دِکا نہ وارت

آزمان ۽ تہاری ۽ دروازگ ۽

آزمان ۽ تہاری ۽ دروازگ ۽
شب شپاد ۽ تچیت ماہ ۽ شوہازگ ۽

زند سگر مہ مونجانی تنداں تہ
بخت ۽ لولی جتگ شادہ ۽ گوانزگ ۽

پگر سسا ۽ ڈک ۽ نہ منت دانکے ۽
چہ ہنر سازیتگ ٹھیلیں دردانگ ۽

وہد پہ من زریت بڑن کاریت دل ۽
مانش ۽ زندگی لہد ۽ امبازگ ۽

تئی مختار شعراں جہاں ساچتگ
وہد ابکہ ماں شعرے تئی سازگ ۽

تہنا جندء بہ سوچ بزگی ء تہا

تہنا جند ء بہ سوچ بزگی ء تہا
تئی وڑیں من نہ دیست زندگی ء تہا

زہر تو چو مہ بو چہ من دیم ء مہ گر
وڑ وڑیں گپ بیت سنگتی ء تہا

یک دمان ء شمشت انت وفا تو منی
نشتگ ءے گوں وت ء دلجمی ء تہا

گونڈیں گپے داں سے سال گلہ بہ بیت
من نہ دیست چو بہ بیت وت وتی ء تہا

یل گنگ واہگ ء پیمیں تو مردے
باز رد کپتنگ ءے سادگی ء تہا

نشنگ آدرملک ء مرچاں مئے دے یات ء نئیت

نشنگ آدرملک ء مرچاں مئے دے یات ء نئیت
نئے کلوہ ء قاصدے ء کاگدے گوات ء نئیت

روچے سد بر من حیاں ء پگر بستگ مردے
یک دمانے آبلے مئے ترانگ ء یات ء نئیت

تو گنگ ٹوہیں ردے یا من جتگ ٹاہے نہ زاناں
دل پدا گو من چیا پہ تئی گل شات ء نئیت

ہج من ء کسی وفاہاں نیست گلگ مرچی دل ء
مارا وہدے دل ہمائی زند بردات ء نئیت

بس وتی مختار واہگ تو دل ء تہنا مزن کن
سر بہ گر تو منزل ء داں بل چشیں برات ء نئیت

مرنگ یا زندگاں تو منی چے سماہ گنگ

مرنگ یا زندگاں تو منی چے سماہ گنگ
چنت شپ تئی یات ۽ لہد ۽ من نشتہ سباہ گنگ

کائے تو پہ من نیائے تئی جند ۽ مرزی انت
تئی لوٹگ ۽ ابید من دگہ چے گناہ گنگ

بے تو کجا نون کندگاں ماں گوں ہوارباں
اے چمانی رتگلیں من ۽ ارساں گلا گنگ

تو چے بہ زان ۽ دنیا منی چونیں قصہ
دژمن نہ کنت من ۽ گوں دوست ۽ ہما گنگ

من تئی وت ۽ گوں ہوری ۽ چنت پیر ۽ زیارتاں
آجست ۽ مہ کن کہ چنیچو من گرینگ دعا گنگ

من ہچ نہ زاناں من تو جی ۽ ہر دوستگاں
تو وت گنگ من ۽ یا بحت ۽ جدا گنگ

دگہ پہ کیا چو جان ۽ بند بنداں داگیں مختار
تئی حاترا انت کہ من وت ۽ اینچو سزا گنگ

انچیں درداں دل ء پیچ ء تابے گنگ

انچیں درداں دل ء پیچ ء تابے گنگ
من غماں تئی نبشتہ کتابے گنگ

من ابکہ ہے دلبر ء نوبت ء
چونیں ٹھل ء ادا چونیں دابے گنگ

وت نہ زاناں نہ باں من چیا بے ترا
توگوں باریں من ء چے حسابے گنگ

من وتی واہگ ء سرجمیں زندگی
داتگ دست ء ترا چو گلابے گنگ

نوں مئے زاناں نہ بیت ہیچ وڑا زندگی
مارا گواچار ء سانگ ء جوابے گنگ

بے تو مختار کجام حال ء بیا زندگی انت
تترانیں ماں دست ء شرابے گنگ

ترندیں زہیراں پہ من ء کاریت برے برے

ترندیں زہیراں پہ من ء کاریت برے برے
درداں بے موسم ء گوش ءے گواریت برے برے

بانور ء آ چو تشنگیں سہریں بشانگ ء
چماناں چست کنت من ء چاریت برے برے

سرجم بہ بیت دلبر ء مطلب منی گورا
دست ء من ء دل ء کنت داریت برے برے

پرچا سچیت نہ زاناں زمانگ اے نوبت ء
آ کہ من ء نگاہاں بہ داریت برے برے

حیران کنت اے شہر ء دل ستکیں عاشقاں
بیکاناں یک گش ء کہ سہاریت برے برے

چوناہا ء پہ نہ بوتگ گشگ انچیں دلبرے
مختار ء وت کمار کنت ماریت برے برے

گندگ ء تئی بے مرادیں موسمانی دل سچیت

گندگ ء تئی بے مرادیں موسمانی دل سچیت
تو کہ گو من گون بے گڑا مردمانی دل سچیت

موسم ء نمبیں نگاہ کہ مہپراں و ہدے کپیت
سیاہ بزیں ولاّ خدا ء جمبرانی دل سچیت

آچکیت اندام روج ء برانزاں چلگانی موسم ء
سارت ءوشیں سرد رنگیں ساہگانی دل سچیت

بچ نہ گندان گندلاں کہ ماں تمردی ساہگ ء
شپ وتی رنگناں پچیت واہگانی دل سچیت

شیر ء رنگ ء سر رچیت چہ دڑوشم ء زیبائی ء
شعرے ماں کہ پر مہ بندیں شاعرانی دل سچیت

مَنگِ ءِ تئی ہمرائی ءِ اے شہر ءِ مرچی سینگ ءِ
گند چنیچو بے وفائیں سنگتانی دل سچیت

شعر انچیں درد سوز ءِ نکشیتگ تئی محبت ءِ
چہ لبز لبز ءِ بزگی ءِ کاگدانی دل سچیت

چو تو زور ءِ بیگاہاں مختار ءِ وہدے درکپ ءِ
چو تئی زاناں شہر ءِ دلبر عاشقانی دل سچیت

دمانے ء تئی ودار دیستگ

دمانے ء تئی ودار دیستگ
من شیل سریں غم ہزار دیستگ

من اینچو بستگ غزل تئی نام ء
تئی دیدگانی خمار دیستگ

نہ بے تو ہمراہ داں زندگی ء
وتی من دست ء مہار دیستگ

بہ گوش ہمانت ترا من زرتگ
کجا تئی عشق ء قرار دیستگ

دل ء مئے کسی نہ بوتگ حاجت
ترا کہ وہدے من یار دیستگ

دل ء نوں کس مان نیت منیگ ء
ہمائیں کہ من مختار دیستگ

مہ زان ۽ وتی تو زبان ۽ چی ۽

مہ زان ۽ وتی تو زبان ۽ چی ۽

نہ بے چو تو سرپد جہان ۽ چی ۽

تو لیک ۽ وت ۽ را مسلمان گش ۽

تنیکہ نزان ۽ قرآن ۽ چی ۽

پہ تئی ہر ہمک واہگ ۽ منزل ۽

من نہ زاننگ وتی ساہ ۽ جان ۽ چی ۽

باریں چے مطلب ۽ تو من ۽ دریتنگ

اتلگ ۽ باریں تئی پگر ۽ غمان ۽ چی ۽

تو کہ گوشتنگ تنگاناں پہ تو اتلگاں

ہچ نہ زاننگ کہ دلبر بہان ۽ چی ۽

تو نہ زان ۽ تئی مختار چی ۽ شاعرے

تو کجا سرپدے شعر ۽ معنا ۽ چی ۽

من اوں اوسستگ تراچہ دل ء درگنگ

من اوں اوسستگ تراچہ دل ء درگنگ
تو کہ قصہ وتی گو من آسر گنگ

تو پہ مطلب من ء ہمراہ داری کن ء
اے جبر تو مئے وت دیم ء ظاہر گنگ

یل کنگ پہ من تئی ہیچ و گپے نہ انت
بس من تئی محبت ء یکیں حاتر گنگ

ہر کس جند ء وتی حال ء وت سرپد انت
روچ کئے دیستگ ء شپ کئے باور گنگ

کس نہ کنت چو گوں دوستیں وتی مردم ء
چو کہ تو گو من ء ماہیں دلبر گنگ

مختار واہگ نہ بوتگ چشیں شاعرے
تئی غماں بس من ء مرچاں شاعر گنگ

غمانی دیگ ء تئی جشتگ من جشگ لوٹاں

غمانی دیگ ء تئی جشتگ من جشگ لوٹاں
سرا تئی کانچ ء وڑ ء بے بلا پرشگ لوٹاں

بہ رو تو ہج میا ہج من ء تئی حاجت نہ انت
بلے یک گپے ترا یکیرے گوشگ لوٹاں

ترا من روچے کناں الم پہ وت حاصل
نرکیں دستاں تئی ہنیاں رجگ لوٹاں

نہ مرتگاں من بلے پہ ترا نہ یاں زندگ
بلے بہ گند وت ء مرچی من کُشگ لوٹاں

ماں یک دومی ء پہ خون کشگ تیار بہ باں
اے انچیں بہتام سرا میگ ء تئی مُشگ لوٹاں

تو پہ مختار دل ء کینگ ء کست ء بہ شود
من ترا اجلیں دل ء ساہگ ء کشگ لوٹاں

روح بے پادگ ء تتلگ دیم ء منی

روح بے پادگ ء تتلگ دیم ء منی
شپ دگہ رنگے ء اتلگ دیم ء منی

اے خیال ء وتی برمش ء رزنائی انت
واب بے بانزل ء درتگ دیم ء منی

زرد ء لہڑیں زراباں بدن گون جتگ
زندگی برف ء چو سٹنگ دیم ء منی

مے نگاہ ء چیر ء برفیں بالاد ء رنگ
شیر چو بینگ ء رتگ دیم ء منی

اے چہ بیہ ء ازل تالہ انت واہگ ء
درد ء شپ مُجتی پتگ دیم ء منی

انچو وهدء پيلوشنگ ياتاں درپه در کرتگ

انچو وهدء پيلوشنگ ياتاں درپه در کرتگ
بيا که تئى ودارء غم زندء همسفر کرتگ

کچليں زهيرانى شهرء موسمء مرچي
مارا چه همک زندء وشياں گسر کرتگ

اتک اناگهء دوشى واپء ماهليں دلبر
داں که من شپء چارء نشنگء جبر کرتگ

تئى محبتء حاتر قبر کنت منء روچه
آس پتگليں شهرء گرينگء سفر کرتگ

يار مئے جبر راسته بيت نه بيت ترا باور
شل سريں نگهاں تئى مئے دلء اثر کرتگ

چوناها محبتء غم منء نصيبء نيست
تو که يل گنگ مارا باز گومن شر کرتگ

حال اشنگ من چه تئى زبانء دزگوهارء
من دلء چه مختارء پهکء سستگ در کرتگ

چتوشات ۽ گل به کنڊاا من ۽ عيڊ ۽ کار نيست

چتوشات ۽ گل به کنڊاا من ۽ عيڊ ۽ کار نيست
منى برات جيل ۽ بنداا من ۽ عيڊ ۽ کار نيست

هر مات ۽ هه يکيى بس لوٽ ۽ تماه داشتگ
وتى بچ ۽ من به گنداا من ۽ عيڊ ۽ کار نيست

من چوں گورء به پوشاا وتى نوکيى جاگ ۽
چتو لوگ ۽ من به ننداا من ۽ عيڊ ۽ کار نيست

شهيدانى ر تلگيى وتى هر سال ۽ حوناا مختار
دل ۽ چوں وتى به سنداا من ۽ عيڊ ۽ کار نيست

وت گوں وتی وڑے قصہ دگہ وڑے انت

وت گوں وتی وڑے قصہ دگہ وڑے انت
گو من کہ تو جتے قصہ دگہ وڑے انت

وہاں دمانے بے من ء دلبر نہ بوتگے
مرچاں کہ تو نیائے قصہ دگہ وڑے انت

انی من ء تو زیر پہ دشاری ء وتی
رند ء اے آسرائے قصہ دگہ وڑے انت

گنداں ترا چو مرچاں مسگی نئے تو دلبر
چو تو من ء ستائے قصہ دگہ وڑے انت

بیماری ء علاج وتی دیرانت درگنگ
درد ء منی دوائے قصہ دگہ وڑے انت

تو گوں نزوریں گاماں وتی سر مہ گر میا
محبت ء مہر ء راہ ء قصہ دگہ وڑے انت

گنداں ترا چو مختار پیشی نئے تو مردم
شعراں کہ چو کمائے قصہ دگہ وڑے انت

درد ۽ شاگ ۽ پدا دل مئے زندگ نہ بیت

درد ۽ شاگ ۽ پدا دل مئے زندگ نہ بیت
شهر مرچاں تئی گوں من ننگ نہ بیت

انچو پروشتگ من ۽ وهد ۽ زوراکیاں
نوں من ۽ پیشی عیں ٹهک ۽ کندگ نہ بیت

آ و گوں قسمت ۽ کرداں بندوک بیت
مهر مُفت ۽ رسیت دست ۽ پنڈگ نہ بیت

هر کس مرچی وتی جند ۽ وت سرجم انت
کس مرچاں تئی واز مندگ نہ بیت

لوٹیت دل پہ ترا شعرے مختار گوشاں
لبز کاینت بلے شعر بندگ نہ بیت

من ء ایوکی ء موسم ء تئی درد و ہدے پر رچاں

من ء ایوکی ء موسم ء تئی درد و ہدے پر رچاں
چست بیت قلم منی ء شعر پہ تو سر رچاں

تئی عشق ء تپ کہ زور بیت من ء را لزرگے کپیت
تئی غم چو ترا دل ء گوش ء مئے جان ء درائیں بر رچاں

تئی ودار ء آہگ ء نہ سہڑاں پاسے دلجمیں
چو موم ء رنگ ء سرجمیں مئے واہگانی شپ سُچاں

بہ گند چنیچو ترانگ ء ماں آس ء روچے چنت بر ء
اے سینگ ء لتاراں من دل ء گوں انگراں مُشاں

تو مرچاں چونیں شعر گوں مختار و ہد ء پیڑبتگ
بہ گوش کہ تئی حیاں نوں پگر داں کجا تچاں

مجت ء تئى من ء ہچ اثر نہ گنگ

مجت ء تئى من ء ہچ اثر نہ گنگ
کپ لہڑیں دلے گوں جگر نہ گنگ

تو من ء یل کن ءے دور چہ من روئے
اے کدی من خیال ء سفر نہ گنگ

تو اگاں یل کن ءے مارا گپے دگہ
من ترار ء وت ء چہ گسر نہ گنگ

من خیال ء وتی کاروان ء بزیں
چو تنگ ء من کس ہمسفر نہ گنگ

بیا بچار پہ تئى حائر ء من وتی
زندگی داں کجا در بہ در نہ گنگ

من و مختار عمر ء وتی ساعتاں
ہچ دگہ مکر ء ہیل ء ہنر نہ گنگ

گریگ ارساں ترونکلیں من بزگی چنکاں گنگ

گریگ ارساں ترونکلیں من بزگی چنکاں گنگ
تئی در ء اوشاتگاں من زندگی چنکاں گنگ

تو بہ گوش ہر لبز ناچیت تئی گلیں اندام ء روکیں
من دگہ کئی حاترا اے شاعری چنکاں گنگ

کئے بزانت کہ من وتی گوں نیستی ء اے پچکاں
چنت در ء من متکاں ء بے وسی چنکاں گنگ

من ہمیشکہ پرش وارنگ زند ء قہریں زان سراں
کہ ہر کس ء پہ کندگ ء من سنگتی چنکاں گنگ

اے وڈء تو روچے دمکاں زندگی ء گاربے
چو کہ تو اے مرچاں مختار سادگی چنکاں گنگ

زندگیء سفر

من جہانء دراہیں تک
 پہ مڑاہ گول اتاں
 تی نہ بوت درورے
 چھے کلا کپیت
 برف آپیں بدن
 سر رچان انت نگاہء
 گلیں میتگء
 درداں گریوان کت
 توجدا ہج مہ بے
 بس بہ باتے منی
 زندگیء سفر
 داں بہ رؤت منزلء
 بڑن بوت تی
 ہے بس اداء سرا
 دمانء گسرچہ
 حیاںء شتے
 دیدگاں آسیں مہرء
 طلب گارکت

روچے دردءِ غمے نوکیں سوگات کنت

روچے درد ءِ غمے نوکیں سوگات کنت
وَلَا مَحَبَّتْ نَزْوَرِیْنَ كَشِیْتِ لَات كَنْتْ

آس ءِ انگر بُن انت محبت ءِ راهسراں
اے وڑءِ زندگی چو کجا شات کنت

بید ءِ رنج ءِ غم ءِ درد ءِ زوراکیاں
اے زمانگ بہ گوش چے دگہ دات کنت

دژمن ءِ ہچ حیاں ءِ نہ گوستگ کدی
مرچی گون تو ہماتئی وتی برات کنت

بیا کہ تئی حاترا بے وسیں مردے
گیپت تئی نام ءِ گلیں گریت پریات کنت

داں است ءِ مختار ترا کس نہ لیکیت وتی
وہدے مرت ءِ زمانگ ترا یات کنت

زردء چمگ تجاں دیدگاں ہار بیت

زرد ء چمگ تچ انت دیدگاں ہار بیت
درد ء انگراہ ء تہا مہر ء بازار بیت

سور ء قصہ بہ بیتیں خدائی کاگداں
اے وڈ ء کئے داں عمرے ء دشوار بیت

اے چہ وہم ء غمان ء نہ گوستگ منی
زندگی محبت ء دستاں لاچار بیت

جنت ء حور جند ء شموشاں وتی
آ کہ وہدے اگاں سہت ء سینگار بیت

چو مہ گوش چتو قصہ من سستگ وتی
روچے لازم ترا پہ من ء کار بیت

بیاتئی روچے مراں زاناں گستانی ء
من کہ مرتاں پدا کئے تئی مختار بیت

آپ باں جگر لہڑیں دل پہ واہگے ترکیت

آپ باں جگر لہڑیں دل پہ واہگے ترکیت
کئے تئی حیاں ء ماں جنّت ء وت ء رکیت

بس ہے نگاہ ء تئی لہم لہمکیں چارگ
روک بیت چو تیر ء کئیت مئے دل ء تہا لگیت

وت نہ زاناں مارا چے بددعائی ے گون انت
مشکلاں گوں ہر پیمیں زندگی من ء جگیت

باز من نزوراں تئی قہریں محبت ء دستاں
بے مرادیں درداں دل بزگیں کجا سگیت

تئی حیاں ء پگر ء ماں قید ء شاعری بند انت
داں کہ زندگ انت مختار شعر پہ ترا لگیت

عمرے باہنت جوانی گلیں پیر بوت

عمرے باہنت جوانی گلیں پیر بوت
نوں میادل چہ تئی محبت ء سیر بوت

سہب ء مردم داں من دیگر ء نشنگاں
تو نہ یتک ء پدا من شاں دیر بوت

تو کہ بوت ء جدا وہدے چہ من شت ء
پہ من دنیا چو پہک ء زبر زیر بوت

تو چو بانور ء نند ء بہ سینگار وت ء
وہدے مرتاں جنازہ منی ایر بوت

اے کہ مختار ترا اینجو بزرگ گنگ
اے کجام تئی سزا ء بہ گوش بیر بوت

آس لگ ات دل اندر ء ساعتے

آس لگ ات دل ء اندر ء ساعتے
 آف کہ چار ات من ء دلبر ء ساعتے

بیا مرو کہ روگ تئی من ء گار کنت
 بیا بجل تو منی حاتر ء ساعتے

تو مہ کرتیں جبر مئے دل ء باندانت
 من گنگ گون ترا مسکرا ساعتے

چینچو بستگ غزل من پہ نام ء تئی
 بل من ء بیا وتی شاعر ء ساعتے

شپ چو قبر ء گوش ء روج محشر منی
 زندگی وش نہ انت بے ترا ساعتے

نوں نہ زاناں کئی سوج ء پنناں گور ء
 پہ من ء اتلگ ء پیسرا ساعتے

مرچی مختار جہان ء جہان مٹیتگ
 بیا بچار کے ڈن ء درا ساعتے

عشق ۽ انجھیں منزلے کہ سرگرگ گرانیں

عشق ۽ انجھیں منزلے کہ سرگرگ گرانیں
انچو لگیت آس تو بہ بن گرگ گرانیں

سور ۽ سُہریں کلہ ۽ کہ آ مہ گندیت دیدگاں
آ جوانی ۽ کہ ولاچوں مرگ گرانیں

وت وت ۽ را ہر کس بارت ۽ منزلے سرکنت
دومی ۽ را بروت ۽ گوں دزگرگ گرانیں

شاعر ۽ وَ جند ۽ ذات ۽ ہر کس زانت ۽ سرپدیں
لبز لبز ۽ ایریں پگر ۽ در برگ گرانیں

تو وَ زان ۽ من کئی مختار اوست ۽ زندگاں
تلوساں تئی حاترا چوں ززرگ گرانیں

وت جتا بزگیں مردم ء چے کن ء

وت جتا بزگیں مردم ء چے کن ء
بل شت ء بزگیں مردم ء چے کن ء

مرچی مال ء متاہ مطلب ء لالچ انت
تو خدا بزگیں مردم ء چے کن ء

زاناں ہچ تو نہ دیست چہ من ء چہ گرز
بے وفا بزگیں مردم ء چے کن ء

ہچ حاصل مہ بیت جند ء دست ء بہ رؤت
اے وڑء بزگیں مردم ء چے کن ء

انچو مختار تو انچو تئی سنگتی
ہر گجا بزگیں مردم ء چے کن ء

چنیچو دلکش بوت اگاں من تئی وت ء بہ کتیں

چنیچو دلکش بوت اگاں من تئی وت ء بہ کتیں
تو نہ یتک ء من دگہ گوں ترا وفا بہ کتیں

تو کہ چار ات پہ نگاہے من ء را بچکند ات
شعرے بس من گوں ہے نوبت ء بنا بہ کتیں

مئیگ ء تئی مہر ء سفر بلکہ منز لے سر بوت
تو اگاں دل گوں وتی یت ء سپا بہ کتیں

زندگی من داں رسینت سیمسراں مرگ ء وتی
تو دگہ کے من ء چہ وت ء جدا بہ کتیں

من ہمک شعرے وتی نگرہیں بند بند ء
ماہیکان رنگیں تئی دروشم ء ستا بہ کتیں

ہچ نہ یتک جست ء مے چون ء چون نئے مختار
ترانگاں گوں لال ء من شپ وتی سبا بہ کتیں

واب چیر وکائی ۽ نگاہاں تتران بیت

واب چیر وکائی ۽ نگاہاں تتران بیت
 زندگی ہے وڑ ۽ داں منزل ۽ روان بیت
 بہ باں تئی انچو محبت ۽ من در پہ در داں زندگاں
 ہے وڑ ۽ مئے شاعری ۽ قصہ ۽ را جان بیت
 زمانگ ۽ سفر کنگ گوں لوٹیت سگ ۽ باطن ۽
 کہ وڈ وڈ ۽ گشگ اد ۽ وڈ وڈیں شگان بیت
 ترا پمیشکہ جیڑاں من بے موسم ۽ برے برے
 تئی حیاں بنیت پدا اے دل منی جوان بیت
 ترا پہ ندر انت زندگی ہما داں وھد ۽ نوبت ۽
 کدین ۽ داں کہ روت کیت جبین ۽ ساہے مان بیت
 ہزار چیر مچی ۽ بہ کنت اندر ۽ وت ۽
 آگوں قاتلیں نگاہاں انگت ۽ نشان بیت
 نہ زانت ۽ مختار واہگ ۽ گنگ بروسہ تئی سرا
 تو پروش ۽ قول ۽ وعدہاں تئی وڈ وڑ ۽ زبان بیت

وفاء مہر نہ سستگ چہ ترانگ ء قصہ

وفاء مہر نہ سستگ چہ ترانگ ء قصہ

جہان ء درداں پتاتگ زمانگ ء قصہ

ترا من دوست گنگ زند ء ٹیت ء بستگ

بچار کہ ردے مہ لگیت نشانگ ء قصہ

سستی ء بلکن بہ رستیں پو ء مہر ء وفا

وہدے نیم راہ ء مہ یتکیں آ شوانگ ء قصہ

ترا کہ پگر ء تہا وہدے سمہینت وتی

تباہ بوت شت چہ منی دست ء وانگ ء قصہ

مہ گند واپ تو مختار کہ سانگ ء سورچی ء

ترا چہ دور انت تنیکہ بشانگ ء قصہ

نہ بوتے قسمت ء منی یا گو من وفانہ کت

نہ بوتے قسمت ء منی یا گو من ء وفانہ کت
اگاں تو بوتینے منی من جنّت ء تماہ نہ کت

ہما تو وہد ء گوشتیں کہ نیاں من حاترا تئی
دگہ من اینجو زندگی تئی محبت ء تباہ نہ کت

اگاں بہ زانتیں قدر توچی انت محبت ء منی
ترا من ساہ ء کپ وت ء چہ ساعتے جدا نہ کت

بہ مرتیں سرشتیں منی ء قبر بوتیں زندگی
چو کہ تو گنگ من ء من ہچ چشیں دگانہ کت

نہ زانت کہ من چو زندگی مئے درد ء قصہ ء رسیت
بہ گندے ظاہر ء من ء چو کس ء بد دعا نہ کت

من تو ہر دو زہرہاں سداں چہ یکے دومی ء
چشیں حیاں ہچ کدی من اے دل ء تہا نہ کت

بہ گندے نوں پہ مشکلے مختار واہگ ء وتی
تباہ ء گار ات تئی سرا تو ہچ بلے سما نہ کت

ہما کہ زرتگ ء ترا من زندء ہمسفر کنگ

ہما کہ زرتگ ء ترا من زندء ہمسفر کنگ
بچار تو زندگی منی چے پیم ء در پہ در کنگ

من ء را بیا تو جست بہ گر کہ عشق ء چو نین قصے
من درد ء ترا ولانی تھا کجام وڑء سفر کنگ

تئی خیال ء ترا نگ ء بلاہیں پگر ء ساہگ ء
من ء چے سر جمیں گوش ءے زما نگ ء گسر کنگ

من ء را کشت ء بس ہے ادا ء موسم ء تئی
چو زہگے ء تو رنڈینگ ء وڈ وڈیں ہنر کنگ

اگاں منی تو حاجت ء میاے کشکاں ہوری ء
ترا من سستگ ء دل ء بہ رو چے پہک ء در کنگ

مخار واہگ انچیں یک بچکے بوتگ دلبریں
بہ گند تئی مرچی محبت ء کجام حال ء سر کنگ

دل ۽ واہگانی درور من مراں تئی نام ۽ باں

دل ۽ واہگانی درور من مراں تئی نام ۽ باں
چو مچار من ۽ دلبر من مراں تئی نام ۽ باں

تو اگاں کن ۽ گومن قصہ ۽ وتی آسر
وت گُشی کناں وهدے تو مہ بے منی دلبر

پہ خدا بہ کن باور من مراں تئی نام ۽ باں
چینچو واب دیستگ من ہوری ۽ ترا گوں وت

بیا جدا مہ کن مارا ساعتے بلے چہ وت
تئی بہ باں دل ۽ چہ در من مراں تئی نام ۽ باں

تئی کہ محبت ۽ قصہ بے وفائی ۽ بست ۽
من نہ زانت کہ تئی نئیت گوں جدائی ۽ بست ۽

کت من ۽ تو در پہ در من مراں تئی نام ۽ باں
باطن ۽ بہ بیت یا کہ ظاہر ۽ ملامتیں

مختار واہگ ہر پیم ۽ گوں ترا ملامتیں
چو مہ کن کہ نہ انت چو شر من مراں تئی نام ۽ باں

نہ بیت گوں من دگہ گیشیں تئی ودار بہ رو

نہ بیت گوں من دگہ گیشیں تئی ودار بہ رو
من ء شמוש دل ء در کن وتی یار بہ رو

تئی شناس منی جسم ء اندر ء واب انت
وت ء شوہاز منی ساہگ ء بچار بہ رو

بہ بیت مرگ ء چہ رند مرگ ء زندگیں قصہ
بہ کن تو نقش ادا انچیں کردگار بہ رو

وتی من دست ء لکیراناں گول اتاں بحت ء
میگ ء تئی کشک نہ بنت ہیج وڑء ہوار بہ رو

اگاں تو لوٹ ء من بربادی ء بہ باں ہرجان
وتی نگاہاں دے مئے گور ء شہار بہ رو

پدا تو گریوئے بہ چار سک دل ء پشومان بے
اگاں چہ زندگی ء وہدے تئی مختار بہ رو

آجونیء منزل

آجونیء منزل
 مرچی کجام پہ زند گیس
 امیدء راہاں سر گراں
 مرتگ چراگ واہگء
 گاریں لدانی تہا
 ہر کس بہ زوریت مرچی
 وتی جندء ساہگء
 در بنیت منز لے گوں وتء
 ہمسفر بہ بیت
 اے انچیں دورء نو بتے
 کہ کس کسء وتی نہ کنت
 اے سر جمیں زمانگء
 گوں ہر کس سر جمیں وتء
 تہنا بس غریب گوں
 کڈکء بن انت وتی
 امیرء حاترا بہ گند

پہ ملک ء تب اے ساج بیت
 ماں انجیں ملکے ء تھا
 کہ رستگاں بے مقصد ء
 نئے کار است ہنراد ء
 نئے آپ ء نان ء تو تنگے
 بس ترا زگانی موسم انت
 گوں جیڑھاں سفر کناں
 کہ اردلی ء نو کری
 حکومت ء چہ ہیج نہ بیت
 ہے حیاں کئیت دل ء
 برے برے من نشتگاں
 کہ پرچا و ننگ اینچو من
 اے عمر چوتباہ کنگ
 اگاں بہ زانتیں وانگ ء
 اے ملک ء مزچور سیت
 کہ ہرچی سیاسی لیڈرانی
 تب گو شیت ہماوڑ انت
 نئے وانگ ء رامعنا ہے
 نہ زانگ ء گوں قصے

بہ وان بہ وان انگت ء
 پہ سہاہ در اتلگ مزدوری
 بجن بلاک چست بہ کن
 چہ سرین ء چست مہ بیت بدن
 ء انگت ء ماں گل کنگ
 کہ شانزدہ پاسیں مردے آں
 نئے کارے نئے ملازمت
 نئے نوکری حکومت ء
 چتو بہ گوش بدل نہ باں
 ء راہ مئے جتانہ بیت
 مئے دیم کوہ ء گٹ گوں
 تلار ء کوچگاں نہ بیت
 ہے وڑا تووت کن ء
 ماں سر مچاری ء بر نیں
 گوں بر اتاں ہمسفر بہ بییں
 پہ آجونی ء منزل ء
 پہ آجونی ء منزل ء

دردانی اندرء من سرء چیر کپتگاں

دردانی اندرء من سرء چیر کپتگاں
بیا بیا کہ تئی زہیر دلء ایر کپتگاں

ساہء بہ بر خدا تو منء بس انت زندگی
امروزء من چہ وشیاں نوں سیر کپتگاں

مرگء سرونء تو داں رسینتگ مئے زندگی
انگت بہ گوش تئی چونیں دگہ بیر کپتگاں

مختار پشکہ دردء نبشته کنگ غزل
من انچیں ترانگاں گوں زبر زیر کپتگاں

نہ زاناں چون پدا من ترا وتی بہ کنناں

نہ زاناں چون پدا من ترا وتی بہ کنناں
ترا من دوست بہ داراں ء سگتی بہ کنناں

ہے خیال مدام جیرٹنگ من دل بند ء
ترا من چون بیاراں ء زندگی بہ کنناں

وتی من پگر ء تہا دانکہ شاعرے استاں
بہ بنداں شعر من نام ء تئی شاعری بہ کنناں

بہ گندے دوستی ء تنگی ء ہے گنگ نیت
وتی اے محبت ء گون تو من آخری بہ کنناں

ہما تو وہد ء کن ءے محبت ء منی باور
اگاں من بیا ہاں تئی دیم ء وت کشی بہ کنناں

جہان ء سیر باں شہماتاں روچے بیت مختار
اگاں ہے وڑا گندے من سادگی بہ کنناں

بدل بوت زمانگ

بدل بوت زمانگ
 زندگیء سفر و ہدے
 دل بندء تہامان گیشینتگ من
 باریں بیت منز لے یا
 نہ بیت ایں
 منی روچاں معنابہ کنت
 بڑنی ایں واہگاناں بہ زوریت
 وتی نر میں زانء بہ کنت
 دروگء مکرین تسلہ
 رسیت مُجبتی
 ہچ بلے درد نہ وارت
 پہ منی مقصدء
 ہر کس جندء وتی
 مطلبء لالچء
 دومیء پچکاناں
 گر اپوش کنت

وڈوڈیں کار بیت
وڈوڑءءداب کنت
ماں گوں حیراناں چماں
نداره کنناں

چونیں بارگیے ۽ پتر ۽

چونیں بارگیے ۽ پتر ۽
ماں وتی

عمر ۽ قصہ اڑینتگ پداں رپتگاں
چار کلدار ۽ برات

جنده ۽ برات ۽ کُشیت
جوریں بدواہ ۽ کستیں سکین ۽ پدا
وت وتی کر تگیں

کار پدانی پدا
ہچ پشومانی ۽ راہ ۽ نیم ۽ نیت
انگت جنت سینگ ۽

پہ بلوچی ۽ نام ۽
مئے قومیں بلوچ
ماں بلوچ پسگاں
بس ہے مردماں
آس جمبور کنگ
شہر ۽ ہر دمک ۽

ہر در پریشانیء
 گواتےء پیڑاتنگ
 ہر کس جندء وتی
 رگگء پگرےء
 باریں من چون باں
 چون بیت گوں منء

چنت روج موہر سیت

چنت روج موہر سیت

زندگیء منء

مرچی مارا کشاں یا کہ

باندء مراں

بس ہے گوں حیا لالاں

مدام چیرء سر

اے گوزان انت

ماں زندء سفر دائمء

کس کسی دوستیء

مہرء حاجت نہ کنت

سیادیء وارثی

دہرء پہکء شتگ

آکماشانی دیوانء

گپء حبر

سر شپانی آقصہء

یکجاہ دلی

دراه شاں گواتے ء
 شینگ ء گوں ہوار
 بس بدل بوت زمانگ
 دگہ رنگے ء
 کس چہ کس ء گلگ
 اے مہ بیت نوبت ء

تہاری ۽ چو مرتگیں چراگے ۽ بلان اتاں

تہاری ۽ چو مرتگیں چراگے ۽ بلان اتاں
 بے منزلیں ماں کشکے ۽ گوں ساہگ ۽ روان اتاں
 شتگ مئے عمر کُٹیتگ نوں کار ۽ ہیج نئیت تئی
 بہ گوش کہ پرچا نہ یتک ۽ تو آ وهد ۽ من جوان اتاں
 زمانگ ۽ رواجوں گوں مئے گاماں شت نہ کت بلے
 ہے من حاترا وتی چہ جند ۽ وت سدان اتاں
 منی دیار ۽ راستیں گپ ۽ مَز ۽ مرگ دست کپیت
 پشکہ ہیج حبر نہ کُت چو گنگ ۽ بے زبان اتاں
 کت ماں لیب دُتکی آ گونڈی ۽ ماں نوبت ۽
 ترا را بلکیں یاد کُنیت ماں ہر دوکیں کسان اتاں
 مدام تو چک ات ۽ دل ۽ قرآن ۽ پاکیں بست وتی
 سرا مئے عکس ۽ انگت ۽ کہ لنٹ ۽ تئی نشان اتاں

گپاں دل ۽ نياراں مرچاں من آئی ۽

گپاں دل ۽ نياراں مرچاں من آئی ۽
 هرچی من ۽ را گوشت کنت دؤر انت همائی ۽
 من هم په يل کنگ چو کدی چک ۽ پدنبان
 گپ ۽ به کنت گومن ۽ وهده جدائی ۽
 بيا تو به نند گون نياده دل ۽ تاراں ژا مبلين
 محبت مزاه نه کنت چو من ۽ چيروکائی ۽
 چنت راه بُريتگ گون من دردانی تراولاں
 قصه نه بيت من ۽ گون مرچاں تباہی ۽
 نه ايتیں هما مئے ترانگ ۽ ياتاں دمانه ۽
 کرتگ وت ۽ من حاترا برباد همائی ۽
 مکر ۽ فريب ۽ مختار دهر ۽ گلگ نه لوطيت
 چهرگ بدل نه بيت چو ادء بے وفائی ۽

کس ء نہ زرتگ گوں تو وفاد لجمی گُتگ

کس ء نہ زرتگ گوں تو وفا دلجمی گُتگ
 مئے بس ہمے گناں گوں ترا سنگتی گُتگ
 زاناں من سرپداں تو مسیگی نہ ءے چیا
 زرتگ دگہ تو مردے مرچاں وتی گُتگ
 دنیا ءے نئے کہ ترانگ ءے جند ءے سما وتی
 اینچو وت ءے من حاترا برباد کئی گُتگ
 گنجیں ہزار من چہ بنی آدم ءے تھا
 پہک ءے گنوکے آں کہ ترا زندگی گُتگ
 من بست دل ءے چو دوست وتی ساہ ءے مردے
 من بس ہمے جہان ءے تھا یکیں ردی گُتگ
 اینچو حیاں ءے پگر ءے تھا ایریں تئی بدن
 ہر شعر ءے بند بند ءے من قصہ تئی گُتگ
 یل دئے بہ رو من ءے من تئی حاترا نیاں
 مختار واہگ ءے چشیں گپے کدی گُتگ